

OCENA

**STARTU REPREZENTACJI POLSKI
W WIOŚLARSTWIE
W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA
LINZ (Austria)
24-28.07.2013**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata**

24 – 28 lipca 2013

Linz (Austria)

I. WSTĘP

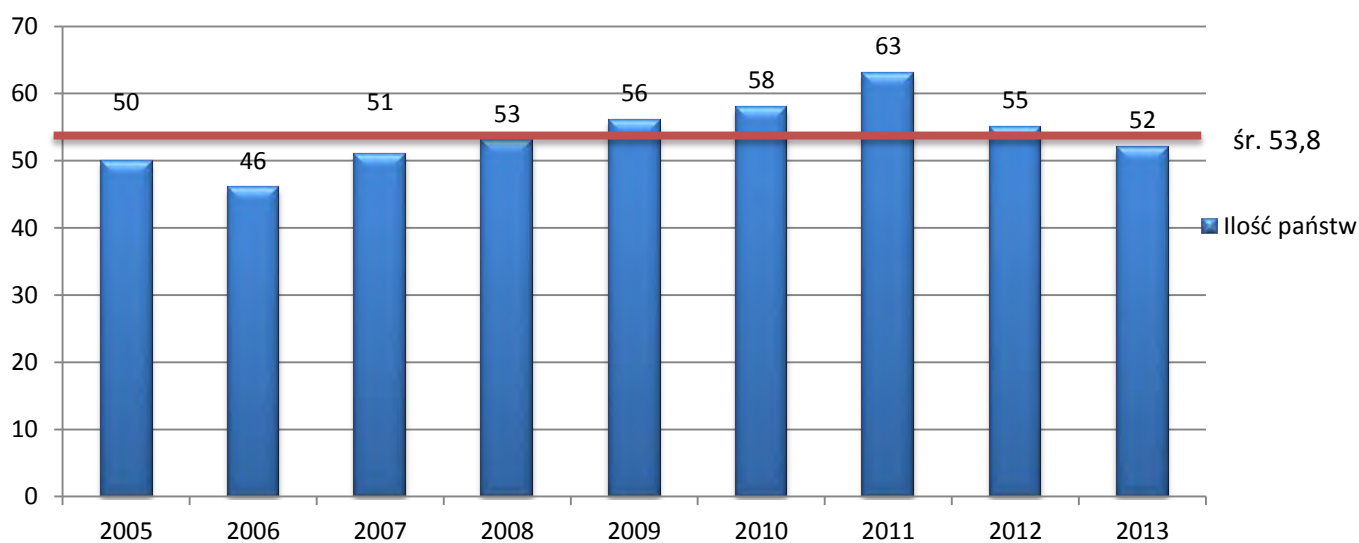
Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrane zostały w dniach 24-28 lipca na torze regatowym w Ottensheim nieopodal austriackiego Linzu. Były dziewiątymi z kolei globalnymi młodzieżowymi mistrzostwami rozegranymi pod tą nazwą.

Geneza powołania Młodzieżowych Mistrzostw Świata sięga 1976 roku. W latach 1976-1991 rozgrywany był Mecz Seniorów, w którym uczestniczyły tylko państwa gospodarczego bloku Europy Zachodniej, który funkcjonował pod nazwą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej. W latach 1992-2000 powstała nowa struktura sportowa z własnymi władzami pod nazwą Puchar Narodów, w której zaczęła uczestniczyć również polska federacja. Od 2001 roku nadzór merytoryczny nad organizacją imprezy przejęła Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA, nazywając ją przez pierwsze lata Światowymi Regatami do lat 23, a od 2005 roku Młodzieżowymi Mistrzostwami Świata poniżej 23 lat. Właśnie w 2001 roku, kiedy podejmowano te strategiczne wręcz decyzje, ówczesny Puchar Narodów rozgrywany był również na torze w Ottensheim.

Wioślarska reprezentacja narodowa Polski niezwykle miło wspomina tamte regaty, gdyż zajęła w nich czwarte miejsce drużynowo za Niemcami, Australią i Francją, zdobywając dwa złote i dwa brązowe medale, a kolejne trzy polskie osady znalazły się na czwartym miejscu.

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata do rywalizacji swoje osady zgłosiły 52 federacje, spośród 137 członków zrzeszonych w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Jest to minimalnie poniżej średniej wszystkich dotychczas rozegranych mistrzostw pod nazwą Młodzieżowych Mistrzostw Świata, co obrazuje poniższy diagram.

Ilość państw biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2013

W rywalizacji uczestniczyły natomiast wszystkie państwa stanowiące o sile światowego wioślarstwa. Różnice w ilościach startujących państw spowodowane są z reguły wielkością budżetu komitetów organizacyjnych, pozwalającego pokryć pełne koszty uczestnictwa przedstawicieli krajów tzw. „trzeciego świata” w wioślarstwie w ramach programu rozwoju wioślarstwa na świecie. Niestety organizatorzy tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata sami borykali się z ogromnymi problemami finansowymi w związku z usuwaniem skutków powodzi, jaka miała miejsce na przełomie maja i czerwca w tym regionie. Tak naprawdę długo nie było wiadome czy tegoroczne mistrzostwa w ogóle się odbędą.

W Pucharze Narodów rozegranym w 2001 roku w Ottensheim startowało zaledwie 39 państw, gdyż dopiero od kiedy ta impreza zmieniła nazwę na Mistrzostwa Świata poszczególne federacje ze względu na jej prestiż zaczęły rezerwować w budżetach odpowiednie środki na wystanie swoich reprezentacji.

Łącznie tegorocznych w mistrzostwach w Austrii wystartowało 817 zawodniczek i zawodników, co jest niemal identyczną ilością jak w roku ubiegłym w litewskich Trokach i tylko o jedną osobę więcej niż dwa lata temu w 2011 roku w Amsterdamie.

Rozegrano tradycyjnie 21 konkurencji, w których wystartowało niemal identycznie jak rok wcześniej 300 osad.

Wśród 21 konkurencji rozegrano

- 14 konkurencji olimpijskich, sześć kobiecych i osiem męskich

Konkurencje kobiece:

- jedynka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sterniczki
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- jedynka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sternika
- czwórka bez sternika
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sternika wagi lekkiej

- 7 konkurencji nieolimpijskich, trzy kobiece i cztery męskie

Konkurencje kobiece:

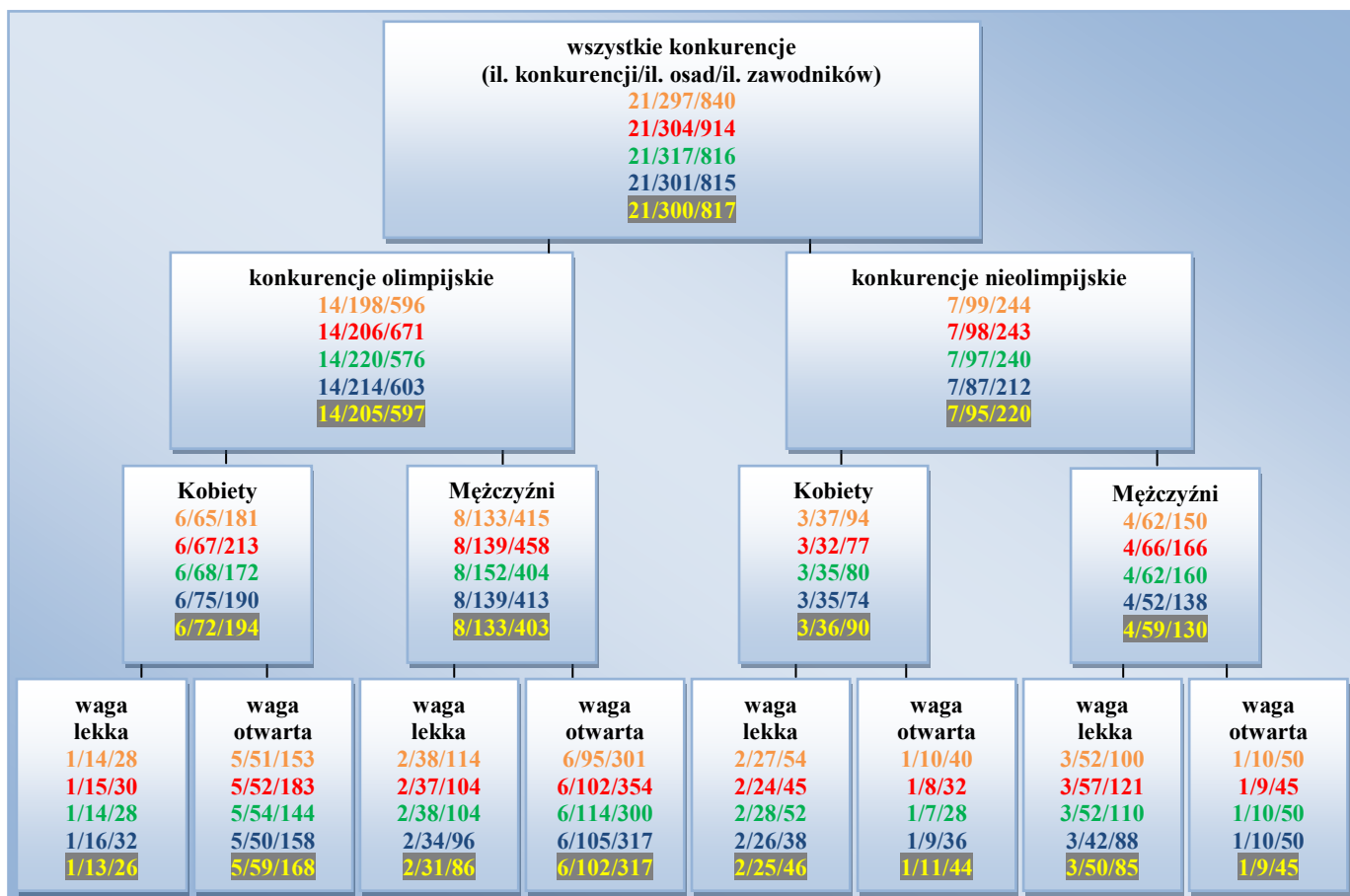
- jedynka wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sterniczki

Konkurencje męskie:

- jedynka wagi lekkiej
- dwójka bez sternika wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sternikiem

Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową przedstawiono w poniższym diagramie, zestawiając je z podobnymi danymi w ostatnich pięciu Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

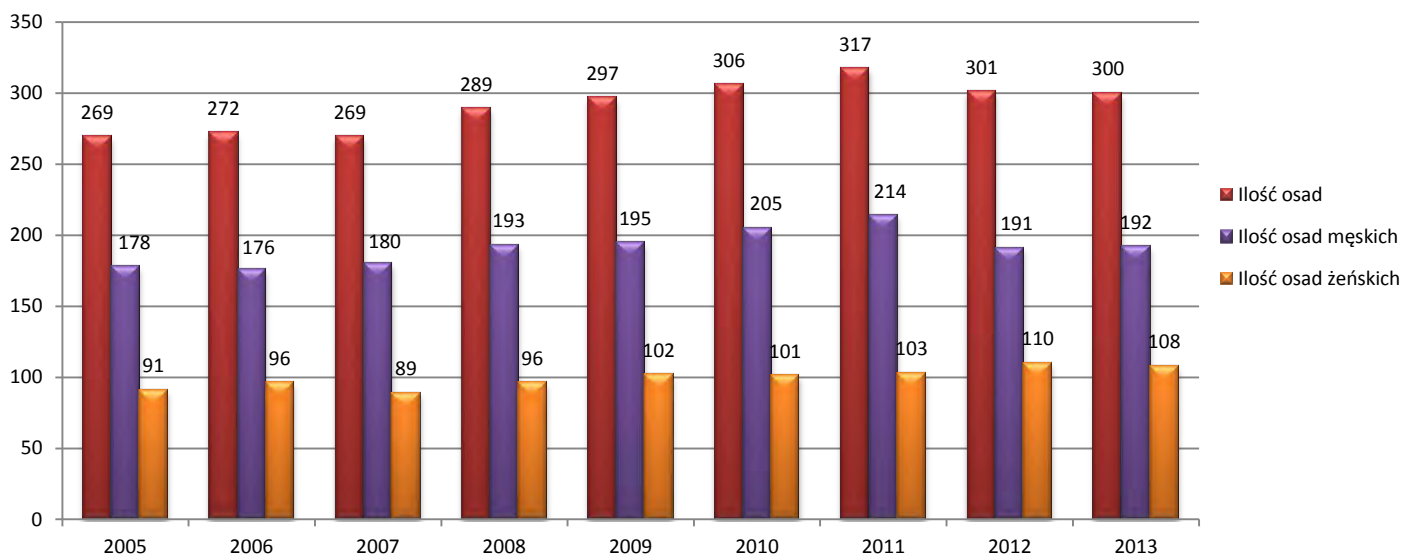

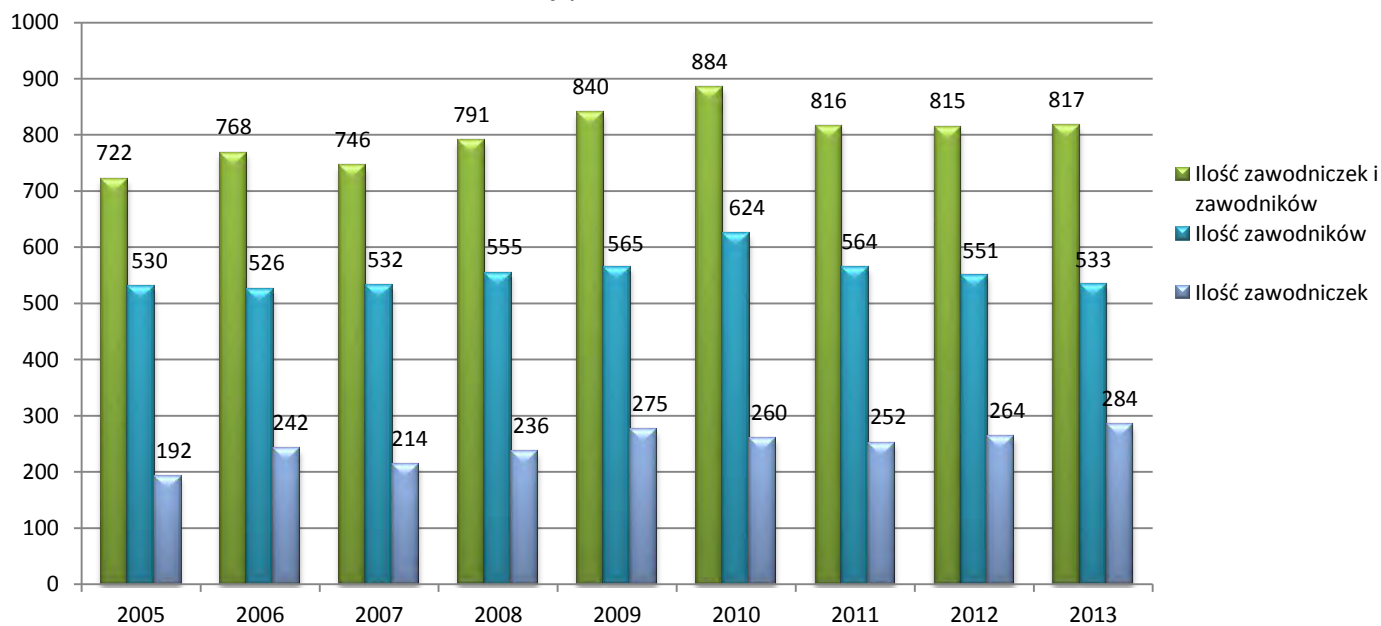
- KOLOR POMARAŃCZOWY** – 2009 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Racicach
KOLOR CZERWONY – 2010 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Brześciu
KOLOR ZIELONY – 2011 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Amsterdamie
KOLOR GRANATOWY – 2012 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Trokach
KOLOR ŻÓŁTY – 2013 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Linz

Należy zauważyć pewną stabilizację ilości startujących ogólnie osad i zawodników. W ostatnich pięciu latach aż czterokrotnie ilość osad oscylowała wokół 300. Podobnie ilość zawodniczek i zawodników oscyluje w granicach 815-840 osób, z wyjątkiem Mistrzostw Świata w Brześciu. Wyjątek mistrzostw w Brześciu spowodowany był startem większej ilości łodzi dużego typu z państw dawnych republik radzieckich z uwagi na mniejsze koszty transportu, ale i zakwaterowania i wyżywienia. Kolejno w poniższych diagramach przedstawiono udziały liczbowe i procentowe w poszczególnych latach od rozpoczęcia rozgrywania Młodzieżowych Mistrzostw Świata tj. od 2005 roku, a także podział startujących zawodniczek i zawodników z podziałem na płeć.

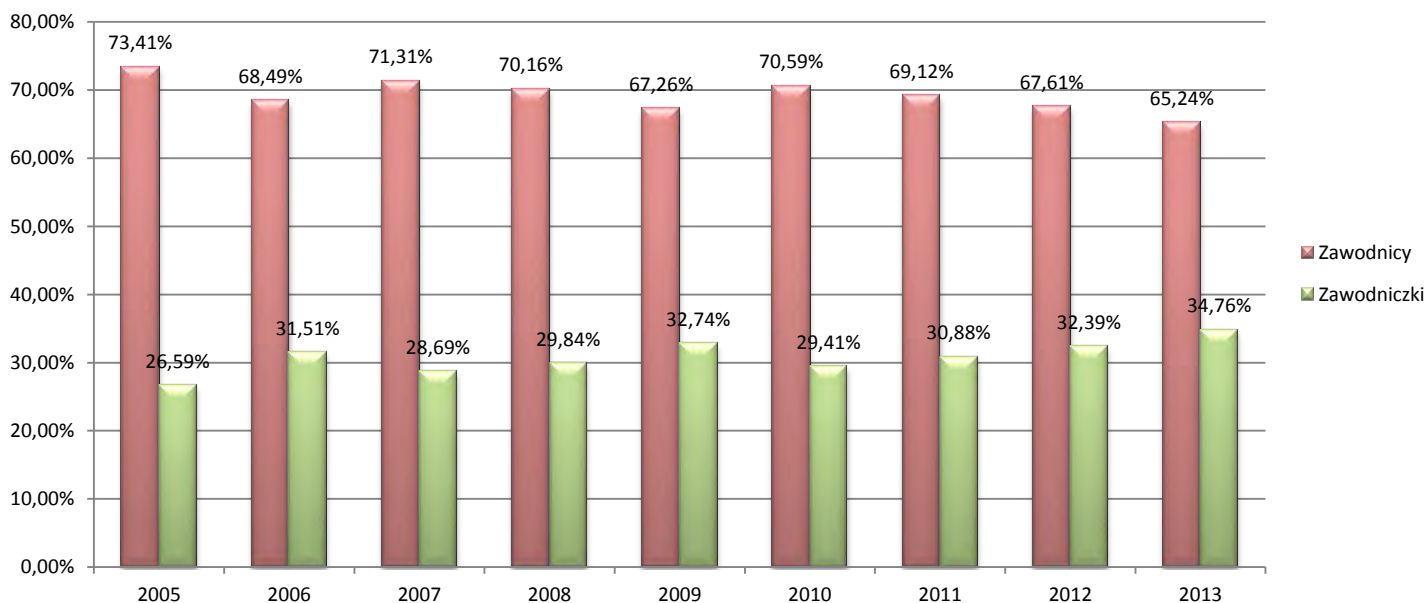
Ilość osad biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2013

Ilość zawodniczek i zawodników biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2013

Procentowy udział zawodniczek i zawodników wśród biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2013

Jak widać z powyższych zestawień były rekordowymi z uwagi na udział kobiet. Wprawdzie ilość osad żeńskich była na podobnym poziomie, o tyle zawodniczek startowało o 2% więcej niż rekordowych dotychczas pod tym względem mistrzostwach 2009 roku w czeskich Racicach.

Wśród 21 rozgrywanych konkurencji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jest 9 konkurencji żeńskich, co stanowi 43% ogółu i podobny jest potencjalny udział kobiet w pełnej reprezentacji młodzieżowej, która liczy 69 zawodniczek i zawodników, a w tym 29 kobiet stanowiąc 42% całości. Wynika z tego, że do procentowego wypełnienia pełnych możliwości zabrakło tylko 7-8 %.

Największa ilość zgłoszonych osad była kolejno w następujących konkurencjach:

L.p.	Konkurencja	Ilość zgłoszeń
1-2	Jedynka mężczyzn Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	27
3-4	Jedynka kobiet Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	19
5-6	Jedynka wagi lekkiej kobiet Dwójka bez sternika mężczyzn	18
7-9	Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Dwójka podwójna mężczyzn Czwórka podwójna mężczyzn	17
10	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	13
11-13	Dwójka bez sterniczki kobiet Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Ósemka mężczyzn	12
14-16	Dwójka podwójna kobiet Czwórka bez sterniczki kobiet Czwórka bez sternika mężczyzn	11
17	Czwórka podwójna kobiet	10
18	Czwórka ze sternikiem mężczyzn	9
19-20	Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet Ósemka kobiet	7
21	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	6

Nadal utrzymuje się tendencja zgłaszania przez szczególnie mniejsze federacje pojedynczych małych łodzi. Wśród pierwszych sześciu konkurencji w powyższym zestawieniu aż cztery to jedynki, a w drugiej połowie zestawienia wśród dziewięciu najstabilniej ilościowo obsadzonych znalazły się obie ósemki (kobiet i mężczyzn) oraz sześć na siedem rozgrywanych konkurencji czwórek. Powodem takiej tendencji są głównie możliwości finansowe mniejszych federacji. Możliwości wysłania reprezentacji na same mistrzostwa, ale także ich przygotowania i szkolenia. Wiele federacji chcąc zaznaczyć jedynie swój udział w rywalizacji światowej decyduje się zgłosić skifistkę czy skifistę pomimo nie najwyższego poziomu sportowego, korzystając przy tym z łodzi wypożyczonych od kraju gospodarza mistrzostw czy też w ramach programu rozwoju wioślarstwa na świecie od Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD - OGÓŁEM

L.p.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	21
2-3	USA, Włochy	20
4	Australia	14
5	Francja	13
6	Wielka Brytania	11
7-8	Holandia, Rosja	10
9-12	Dania, Kanada, Rumunia, Węgry	9
13-16	Czechy, Norwegia, Szwajcaria, Ukraina	8
17-20	Białoruś, Irlandia, Nowa Zelandia, Polska	7
21-25	Austria, Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Litwa	6
26-27	Belgia, Łotwa	4
28-35	Argentyna, Azerbejdżan, Bułgaria, Estonia, Japonia, Meksyk, Słowenia, Szwecja	3
36-41	Brazylia, Chile, Mołdawia, Słowacja, Turcja, Wenezuela	2
42-52	Cypr, Iran, Izrael, Kazachstan, Korea, Monako, Południowa Afryka, Serbia, Salwador, Uganda, Zimbabwe	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD – KOBIETY

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Niemcy, USA	9
3	Włochy	8
4-7	Australia, Francja, Holandia, Rumunia	5
8-9	Norwegia, Rosja	4
10-17	Czechy, Dania, Kanada, Nowa Zelandia, Polska , Szwajcaria, Ukraina, Wielka Brytania	3
18-26	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Grecja, Węgry, Irlandia, Łotwa, Szwecja	2
27-39	Argentyna, Brazylia, Bułgaria, Cypr, Hiszpania, Izrael, Japonia, Korea, Litwa, Meksyk, Słowenia, Turcja, Wenezuela	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD - MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Włochy	12
3	USA	11
4	Australia	9
5-6	Francja, Wielka Brytania	8
7	Węgry	7
8-10	Dania, Kanada, Rosja	6
11-18	Białoruś, Czechy, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Litwa, Szwajcaria, Ukraina	5
19-25	Austria, Chorwacja, Grecja, Norwegia, Nowa Zelandia, Polska , Rumunia	4
26-27	Azerbejdżan, Estonia	3
28-37	Argentyna, Belgia, Bułgaria, Chile, Japonia, Łotwa, Meksyk, Mołdawia, Słowacja, Słowenia	2
38-49	Brazylia, Iran, Kazachstan, Monako, Południowa Afryka, Salwador, Serbia, Szwecja, Turcja, Uganda, Wenezuela, Zimbabwe	1

Tradycyjnie maksymalną ilość zgłosili Niemcy. W ostatnich latach podobną politykę prowadzili Amerykanie. Jednak w tym roku zabrakło amerykańskiej męskiej czwórki podwójnej. Należy domniemać, że z powodów czysto finansowych, gdyż potencjału ludzkiego im z pewnością nie brakuje. Federacja wioślarska USA w grupie młodzieżowej organizuje jedynie eliminacje do reprezentacji, a zwycięskie załogi wyjeżdżają z reguły na koszt indywidualnych sponsorów – rodziców, klubów lub innych. Do tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata Amerykanie tylko ósemki kobiet i mężczyzn przygotowali w ramach narodowej federacji. Tą samą ilość co USA - 20 osad zgłosili do mistrzostw Włosi, którzy od kilku lat prowadzą bardzo szerokie szkolenie młodzieży, co widać w Mistrzostwach Świata i Europy Juniorów po wielkości kolejnych reprezentacji oraz ilości zdobywanych medali. Te trzy federacje – Niemcy, Włochy i USA zgłosiły wspólnie 20% wszystkich startujących osad.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

L.p.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	14
2-3	USA, Włochy	13
4	Australia	9
5-7	Holandia, Norwegia, Rumunia	8
8-12	Francja, Rosja, Ukraina, Węgry, Wielka Brytania	7
13-15	Czechy, Litwa, Polska	6
16-19	Dania, Hiszpania, Kanada, Szwajcaria	5
20-25	Austria, Białoruś, Grecja, Irlandia, Łotwa, Nowa Zelandia	4
26-28	Bułgaria, Chorwacja, Słowenia	3
29-34	Azerbejdżan, Belgia, Estonia, Mołdawia, Szwecja, Wenezuela	2
35-48	Brazylia, Chile, Iran, Japonia, Kazachstan, Korea, Meksyk, Monako, Południowa Afryka, Salwador, Serbia, Słowacja, Turcja, Zimbabwe	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

L.p.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, USA	6
3	Włochy	5
4-6	Holandia, Norwegia, Rumunia	4
7-10	Australia, Czechy, Francja, Ukraina	3
11-19	Dania, Kanada, Łotwa, Nowa Zelandia, Polska , Rosja, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania	2
20-32	Austria, Belgia, Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Korea, Litwa, Słowenia, Szwecja, Wenezuela	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

L.p.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Włochy	8
3	USA	7
4	Australia	6
5-8	Litwa, Rosja, Węgry, Wielka Brytania	5
9-16	Francja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Norwegia, Polska , Rumunia, Ukraina	4
17-23	Austria, Białoruś, Czechy, Dania, Grecja, Kanada, Szwajcaria	3
24-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Łotwa, Mołdawia, Nowa Zelandia, Słowenia	2
32-46	Belgia, Chile, Iran, Japonia, Kazachstan, Meksyk, Monako, Południowa Afryka, Salwador, Serbia, Słowacja, Szwecja, Turcja, Wenezuela, Zimbabwe	1

Oczywiście te same federacje dominują w związku z powyższym we wszystkich zestawieniach ilościowych. Polska miała w Linzu siedem osad. Sześć w konkurencjach olimpijskich i czwórkę bez sterniczki w konkurencji nieolimpijskiej, znajdując się w górnej połowie klasyfikacji ogólnej i wśród konkurencji olimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

L.p.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy, USA, Włochy	7
4	Francja	6
5	Australia	5
6-8	Dania, Kanada, Wielka Brytania	4
9-15	Argentyna, Białoruś, Chorwacja, Irlandia, Nowa Zelandia, Rosja, Szwajcaria	3
16-23	Austria, Belgia, Czechy, Grecja, Holandia, Japonia, Meksyk, Węgry	2
24-37	Azerbejdżan, Brazylia, Chile, Cypr, Estonia, Hiszpania, Izrael, Polska , Rumunia, Słowacja, Szwecja, Turcja, Uganda, Ukraina	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

L.p.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy, USA, Włochy	3
4-7	Australia, Francja, Irlandia, Rosja	2
8-27	Argentyna, Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Cypr, Dania, Grecja, Holandia, Izrael, Japonia, Kanada, Meksyk, Nowa Zelandia, Polska , Rumunia, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, Wielka Brytania	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

L.p.	Kraj	Ilość osad
1-4	Francja, Niemcy, USA, Włochy	4
5-8	Australia, Dania, Kanada, Wielka Brytania	3
9-15	Argentyna, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Nowa Zelandia, Szwajcaria, Węgry	2
16-31	Austria, Azerbejdżan, Belgia, Brazylia, Chile, Estonia, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Japonia, Meksyk, Rosja, Słowacja, Uganda, Ukraina	1

Pozycja naszej reprezentacji w tych zestawieniach nie jest satysfakcjonująca. Jednak jest to poniekąd wynikiem przyjętych założeń budowy reprezentacji młodzieżowej jak i podstaw kwalifikacji do imprezy głównej. Przy założeniu, że na Mistrzostwa Świata proponowane są

jedynie osady, które na podstawie oceny międzynarodowych startów kontrolnych mają choćby teoretyczne szanse na walkę o finał A mistrzostw trzeba stwierdzić, że na więcej nie było naszego wioślarstwa stać w bieżącym roku.

Głównym założeniem budowy podstaw reprezentacji młodzieżowej jest przygotowanie największych osad w danej grupie treningowej tzn. czwórek i ósemek. Powoduje to objęcie jak największej grupy zawodniczek i zawodników szkoleniem centralnym w tym najtrudniejszym okresie w procesie rozwoju osobniczego adepta na późniejszego mistrza olimpijskiego w wioślarstwie. W Polsce okres wieku młodzieżowca przypada na zmianę systemu nauczania, ze szkoły średniej na bardziej indywidualny na studiach uniwersyteckich. Sportowo to także trudny moment. Przejście osiemnastolatka z grupy juniorów, w której jest najstarszy do czteroletniej grupy młodzieżowej, gdzie jest najmłodszy, na tym etapie rozwoju ma ogromne znaczenie ze względu na rozwój indywidualnych cech motorycznych. Dochodzą do tego liczne problemy osobiste, w tym brak wyraźnego sprecyzowania dalszego kierunku drogi życiowej. Dlatego utrzymanie zawodnika w sporcie wyczynowym w tym okresie jest niezmiernie trudne.

Wynikiem takiej polityki szkoleniowej naszego Związku jest wyższa pozycja wśród ilości startujących zawodników, szczególnie wśród konkurencji olimpijskich. Przed Polską znalazły się tylko federacje mające w swoich krajach szerokie wioślarstwo i za wyjątkiem Rosji stojące na wysokim poziomie w grupie seniorów. Wioślarstwo w tych krajach oparte jest o solidne zaplecze infrastrukturalne i sprzętowe, do czego Polsce jeszcze wiele brakuje.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW – OGÓŁEM

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1	Niemcy	69
2	USA	65
3	Włochy	58
4	Australia	53
5	Wielka Brytania	46
6	Holandia	39
7	Rosja	37
8	Francja	36
9-10	Nowa Zelandia, Polska	29
11	Białoruś	28
12	Rumunia	25
13	Kanada	24
14	Czechy	21
15	Hiszpania	20
16	Dania	19
17	Norwegia	18
18	Węgry	17
19-20	Szwajcaria, Ukraina	16
21	Irlandia	15
22-24	Austria, Chorwacja, Litwa	12
25	Łotwa	9
26	Grecja	8
27-28	Argentyna, Estonia	7
29-33	Azerbejdżan, Belgia, Mołdawia, Słowenia, Turcja	5
34-35	Bułgaria, Wenezuela	4
36-39	Chile, Japonia, Meksyk, Szwecja	3
40-44	Brazylia, Iran, Południowa Afryka, Serbia, Słowacja	2
45-52	Cypr, Izrael, Kazachstan, Korea, Monako, Salwador, Uganda, Zimbabwe	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW - KOBIECY

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Niemcy, USA	29
3-4	Australia, Holandia	21
5	Włochy	20
6	Wielka Brytania	15
7-8	Rosja, Rumunia	14
9	Francja	13
10	Kanada	11
11-13	Białoruś, Nowa Zelandia, Polska	10
14-16	Dania, Norwegia, Ukraina	7
17	Czechy	6
18	Irlandia	5
19	Szwajcaria	4
20-22	Chorwacja, Łotwa, Węgry	3
23-28	Austria, Belgia, Grecja, Hiszpania, Szwecja, Wenezuela	2
29-39	Argentyna, Brazylia, Bułgaria, Cypr, Izrael, Japonia, Korea, Litwa, Meksyk, Słowenia, Turcja	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW - MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1	Niemcy	40
2	Włochy	38
3	USA	36
4	Australia	32
5	Wielka Brytania	31
6-7	Francja, Rosja	23
8-9	Nowa Zelandia, Polska	19
10-11	Białoruś, Hiszpania, Holandia	18
12	Czechy	15
13	Węgry	14
14	Kanada	13
15-16	Dania, Szwajcaria	12
17-19	Litwa, Norwegia, Rumunia	11
20-21	Austria, Irlandia	10
22-23	Chorwacja, Ukraina	9
24	Estonia	7
25-27	Argentyna, Grecja, Łotwa	6
28-29	Azerbejdżan, Mołdawia	5
30-31	Słowenia, Turcja	4
32-34	Belgia, Bułgaria, Chile	3
35-41	Iran, Japonia, Meksyk, Południowa Afryka, Serbia, Słowacja, Wenezuela	2
42-48	Brazylia, Kazachstan, Monako, Salwador, Szwecja, Uganda, Zimbabwe	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1	Niemcy	48
2	USA	44
3-4	Australia, Włochy	37
5-6	Holandia, Wielka Brytania	34
7	Rosja	27
8	Polska	25
9	Białoruś	24
10	Rumunia	21
11-13	Francja, Hiszpania, Nowa Zelandia	19
14-15	Czechy, Norwegia	18
16	Ukraina	16
17	Kanada	15
18	Węgry	14
19-20	Litwa, Szwajcaria	12
21-23	Austria, Irlandia, Łotwa	9
24-25	Chorwacja, Dania	8
26-27	Estonia, Grecja	6
28-29	Mołdawia, Słowenia	5
30-33	Azerbejdżan, Bułgaria, Turcja, Wenezuela	4
34-39	Belgia Chile Iran Południowa Afryka Serbia Szwecja	2
40-48	Brazylia, Japonia, Kazachstan, Korea, Meksyk, Monako, Salwador, Słowacja, Zimbabwe	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Niemcy, USA	20
3	Holandia	17
4	Australia	13
5-6	Wielka Brytania, Włochy	11
7-8	Kanada, Rumunia	10
9	Białoruś	9
10	Francja	8
11-12	Norwegia, Ukraina	7
13-16	Czechy, Nowa Zelandia, Polska , Rosja	6
17-20	Dania, Łotwa, Szwajcaria, Węgry	3
21-23	Chorwacja, Hiszpania, Wenezuela	2
24-32	Austria, Belgia, Brazylia, Bułgaria, Grecja, Korea, Litwa, Słowenia, Szwecja	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1	Niemcy	28
2	Włochy	26
3-4	Australia, USA	24
5	Wielka Brytania	23
6	Rosja	21
7	Polska	19
8-9	Hiszpania, Holandia	17
10	Białoruś	15
11	Nowa Zelandia	13
12	Czechy	12
13-17	Francja, Litwa, Norwegia, Rumunia, Węgry	11
18-20	Irlandia, Szwajcaria, Ukraina	9
21	Austria	8
22-24	Chorwacja, Estonia, Łotwa	6
25-28	Dania, Grecja, Kanada, Mołdawia	5
29-31	Azerbejdżan, Słowenia, Turcja	4
32	Bułgaria	3
33-37	Chile, Iran, Południowa Afryka, Serbia, Wenezuela	2
38-46	Belgia, Japonia, Kazachstan, Meksyk, Monako, Salwador, Słowacja, Szwecja, Zimbabwe	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1-3	Niemcy, USA, Włochy	21
4	Francja	17
5	Australia	16
6	Wielka Brytania	12
7	Dania	11
8-9	Nowa Zelandia, Rosja	10
10	Kanada	9
11	Argentyna	7
12	Irlandia	6
13	Holandia	5
14-18	Białoruś, Chorwacja, Polska , Rumunia, Szwajcaria	4
19-22	Austria, Belgia, Czechy, Węgry	3
23-25	Grecja, Japonia, Meksyk	2
26-36	Azerbejdżan, Brazylia, Chile, Cypr, Estonia, Hiszpania, Izrael, Słowacja, Szwecja, Turcja, Uganda	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1-3	Niemcy, USA, Włochy	9
4-5	Australia, Rosja	8
6-7	Francja, Irlandia	5
8-13	Dania, Holandia, Nowa Zelandia, Polska , Rumunia, Wielka Brytania	4
14-27	Argentyna, Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Cypr, Grecja, Izrael, Japonia, Kanada, Meksyk, Szwajcaria, Szwecja, Turcja	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

L.p.	Kraj	Ilość zawodników
1-4	Francja, Niemcy, USA, Włochy	12
5-7	Australia, Kanada, Wielka Brytania	8
8	Dania	7
9-10	Argentyna, Nowa Zelandia	6
11-15	Białoruś, Chorwacja, Czechy, Szwajcaria, Węgry	3
16-18	Austria, Belgia, Rosja	2
19-30	Azerbejdżan, Brazylia, Chile, Estonia, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Japonia, Meksyk, Słowacja, Uganda	1

- 73% biorących udział w mistrzostwach zawodników startowało w konkurencjach olimpijskich
- 8 państw z początku zestawienia ilości zawodników, to jest 15,4% wszystkich startujących federacji i 16,7% startujących w konkurencjach olimpijskich miało w swoich reprezentacjach prawie połowę wszystkich startujących (49,3% ogółem i 48% startujących w konkurencjach olimpijskich)
- 32,6% startujących federacji miało w tych mistrzostwach maksymalnie dwóch zawodników
- Wśród federacji mających osady w konkurencjach olimpijskich aż 42% z nich miało maksymalnie dwóch zawodników (-czki)

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

L.p.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	11
2	Włochy	6
3-4	Nowa Zelandia, Wielka Brytania	5
5-7	Australia, Rumunia, USA	4
8-9	Czechy, Francja	3
10-11	Holandia, Polska	2
12-25	Belgia, Białoruś, Dania, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Japonia, Kanada, Litwa, Łotwa, Południowa Afryka, Rosja, Serbia, Szwajcaria	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI

KOBIETY

L.p.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	6
2-3	Rumunia Wielka Brytania	3
4-5	Australia Nowa Zelandia	2
6-16	Białoruś Czechy Dania Grecja Japonia Kanada Łotwa Polska Rosja USA Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Ilość medali
1-2	Niemcy Włochy	5
3-5	Francja Nowa Zelandia USA	3
6-9	Australia Czechy Holandia Wielka Brytania	2
10-18	Belgia Hiszpania Irlandia Litwa Polska Południowa Afryka Rumunia Serbia Szwajcaria	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

L.p.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	8
2	Rumunia	4
3-6	Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania, Włochy	3
7-10	Australia, Czechy, Francja, Polska	2
11-20	Belgia, Dania, Hiszpania, Holandia, Kanada, Litwa, Łotwa, Południowa Afryka, Serbia, Szwajcaria	1

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

KOBIETY

L.p.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	5
2	Rumunia	3
3	Wielka Brytania	2
4-11	Czechy Dania Kanada Łotwa Nowa Zelandia Polska USA Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	3
2-6	Australia Francja Nowa Zelandia USA Włochy	2
7-17	Belgia Czechy Hiszpania Holandia Litwa Polska Południowa Afryka Rumunia Serbia Szwajcaria Wielka Brytania	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

L.p.	Kraj	Ilość medali
1-2	Niemcy, Włochy	3
3-5	Australia, Nowa Zelandia, Wielka Brytania	2
6-14	Białoruś, Czechy, Francja, Grecja, Holandia, Irlandia, Japonia, Rosja, USA	1

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE**

KOBIETY

L.p.	Kraj	Ilość medali
1	Australia	2
2-8	Białoruś Grecja Japonia Niemcy Nowa Zelandia Rosja Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	3
2	Niemcy	2
3-9	Czechy Francja Holandia Irlandia Nowa Zelandia USA Wielka Brytania	1

- Niemal połowa (25 na 52 startujące) startujących w Mistrzostwach Świata w Linzu państw zdobyło co najmniej jeden medal
- Cztery czołowe federacje – Niemcy, Włochy, Nowa Zelandia i Wielka Brytania zdobyły łącznie 27 medali z maksymalnej ilości 63 możliwych do zdobycia, co stanowi 43%
- Ani jednego medalu nie zdobyli gospodarze mistrzostw Austriacy. W ubiegłym roku mieli dwa złote i to w konkurencjach olimpijskich (dwójce podwójnej kobiet i wagi lekkiej mężczyzn)
- Polska z dwoma medalami awansowała z miejsc 13-23, które zajęła w ubiegłym roku na 10-11
- Na czele zestawienia znaleźli się Niemcy z 11 medalami na 21 możliwych. W ubiegłym roku na czele również byli Niemcy z 15-ma medalami.
- Niemcy w podobnym zestawieniu byli na czele we wszystkich dziewięciu dotychczas rozegranych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, mając zawsze powyżej 10 medali
- Polska w dotychczas rozegranych dziewięciu młodzieżowych mistrzostwach zdobyła łącznie 17 medali:

2005	Amsterdam	2 medale	2010	Brześć	Bez medalu
2006	Hazewinkel	3 medale	2011	Amsterdam	Bez medalu
2007	Strathclyde	4 medale	2012	Troki	1 medal
2008	Brandenburg	2 medale	2013	Linz	2 medale
2009	Racice	2 medale			

- Polska po trzech latach 2006-2008, w których zdobyła łącznie aż 10 medali, miała kolejno dwa lata (2010 i 2011) braku jakiegokolwiek medalu. Można mieć nadzieję, że obecnie od ubiegłego roku na stałe powróciła do grupy państw medalowych. Gdyby ta tendencja się utrzymała to można przypuszczać, że jest na krzywej wznoszącej. Wystarczy aby każda podgrupa treningowa tzn. waga lekka kobiet i mężczyzn, wiosła krótkie kobiet i mężczyzn oraz wiosła długie kobiet i mężczyzn miała w swoim gronie po jednej osadzie walczącej o medale.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - ŁĄCZNA

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	4-2-5
2	Włochy	4-0-2
3	Rumunia	4-0-0
4	USA	2-1-1
5	Wielka Brytania	1-3-1
6	Australia	1-3-0
7	Nowa Zelandia	1-2-2
8-11	Grecja, Litwa, Południowa Afryka, Szwajcaria	1-0-0
12	Francja	0-2-1
13	Czechy	0-1-2
14-15	Holandia, Polska	0-1-1
16-20	Belgia, Białoruś, Dania, Kanada, Rosja	0-1-0
21-25	Hiszpania, Irlandia, Japonia, Łotwa, Serbia	0-0-1

KOBIETY

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	3-0-0
2	Niemcy	2-2-2
3	Wielka Brytania	1-1-1
4	Australia	1-1-0
5-6	Grecja USA	1-0-0
7-11	Białoruś Dania Kanada Polska Rosja	0-1-0
12	Nowa Zelandia	0-0-2
13-16	Czechy Japonia Łotwa Włochy	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	4-0-1
2	Niemcy	2-0-3
3	Nowa Zelandia	1-2-0
4	USA	1-1-1
5-8	Litwa Południowa Afryka Rumunia Szwajcaria	1-0-0
9	Francja	0-2-1
10-11	Australia Wielka Brytania	0-2-0
12-13	Czechy Holandia	0-1-1
14	Belgia	0-1-0
15-18	Hiszpania Irlandia Polska Serbia	0-0-1

- Na czele klasyfikacji medalowej ponownie znaleźli się Niemcy z tą samą ilością czterech złotych medali. Niemiecka federacja w ciągu ostatnich dziewięciu lat tylko dwukrotnie w 2005 i 2007 roku nie była liderem tej klasyfikacji.
- W obu tych przypadkach klasyfikację medalową wygrwali dla odmiany Włosi i to głównie dzięki konkurencjom wagi lekkiej, a w większości konkurencjom nieolimpijskim.
- Polska wszystkie medale w dotychczasowych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata zdobyła w konkurencjach olimpijskich z podziałem na 3 złote, 5 srebrnych i 9 brązowych.
- Z 17 medali w dziewięciu Młodzieżowych Mistrzostwach Świata 11 medali zdobyły osady żeńskie, a tylko sześć osady męskie.
- Więcej też złotych medali dla Polski w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata zdobyły kobiety niż mężczyźni w stosunku 2 do 1.

KLASYFIKACJA MEDALOWA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH - ŁĄCZNA

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	4-0-0
2	Niemcy	3-2-3
3	Wielka Brytania	1-2-0
4-5	Nowa Zelandia, USA	1-1-1
6	Włochy	1-0-2
7-9	Litwa, Południowa Afryka, Szwajcaria	1-0-0
10	Australia	0-2-0
11-13	Czechy, Francja, Polska	0-1-1
14-16	Belgia, Dania, Kanada	0-1-0
17-20	Hiszpania, Holandia, Łotwa, Serbia	0-0-1

KOBIETY

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	3 – 0 – 0
2	Niemcy	1 – 2 – 2
3	Wielka Brytania	1 – 1 – 0
4	USA	1 – 0 – 0
5-7	Dania Kanada Polska	0 – 1 – 0
8-11	Czechy Łotwa Nowa Zelandia Włochy	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	2 – 0 – 1
2	Nowa Zelandia	1 – 1 – 0
3	Włochy	1 – 0 – 1
4-7	Litwa Południowa Afryka Rumunia Szwajcaria	1 – 0 – 0
8	Australia	0 – 2 – 0
9-10	Francja USA	0 – 1 – 1
11-13	Belgia Czechy Wielka Brytania	0 – 1 – 0
14-17	Hiszpania Holandia Polska Serbia	0 – 0 – 1

KLASYFIKACJA MEDALOWA W KONKURENCJACH NIEOLIMPIJSKICH - ŁĄCZNA

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	3 – 0 – 0
2	Australia	1 – 1 – 0
3	Niemcy	1 – 0 – 2
4-5	Grecja, USA	1 – 0 – 0
6-7	Nowa Zelandia, Wielka Brytania	0 – 1 – 1
8-11	Białoruś, Francja, Holandia, Rosja	0 – 1 – 0
12-14	Czechy, Irlandia, Japonia	0 – 0 – 1

KOBIETY

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Australia	1 – 1 – 0
2-3	Grecja Niemcy	1 – 0 – 0
4-5	Białoruś Rosja	0 – 1 – 0
6-8	Japonia Nowa Zelandia Wielka Brytania	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	3 – 0 – 0
2	USA	1 – 0 – 0
3-6	Francja Holandia Nowa Zelandia Wielka Brytania	0 – 1 – 0
7	Niemcy	0 – 0 – 2
8-9	Czechy Irlandia	0 – 0 – 1

- Klasyfikację medalową w konkurencjach olimpijskich drugi raz w historii rozgrywania tej imprezy pod nazwą Młodzieżowych Mistrzostw Świata wygrali Rumuni
- Rumuni byli na czele klasyfikacji olimpijskiej w 2005 i 2013 roku. W pozostałych mistrzostwach na czele klasyfikacji zawsze byli Niemcy
- Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji nieolimpijskich ponownie znaleźli się Włosi. Włosi w historii dziewięciu mistrzostw świata wygrywali sześciokrotnie (w 2005, 2007, 2008, 200, 2012 i 2013 roku). Dwukrotnie na czele byli Niemcy (w 2010 i 2011 roku) w tym raz, wspólnie z Amerykanami w 2010 roku i raz Nowa Zelandia w 2006 roku

PUNKTACJA ŁĄCZNA

L.p.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	105
2	Włochy	67
3	Wielka Brytania	50
4	Australia	49
5-6	Rumunia, USA	48
7	Nowa Zelandia	44
8	Francja	35
9	Holandia	27
10	Czechy	24
11	Polska	21
12-13	Dania, Węgry	20
14-15	Hiszpania, Kanada	19
16	Grecja	18
17	Belgia	16
18-20	Irlandia, Litwa, Szwajcaria	14
21	Białoruś	12
22	Ukraina	10
23-24	Południowa Afryka, Rosja	9
25	Turcja	8
26	Austria	7
27-31	Argentyna, Azerbejdżan, Japonia, Łotwa, Serbia	6
32	Norwegia	5
33-35	Bułgaria	3
36	Słowacja	1

KOBIETY

L.p.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	49
2	Rumunia	34
3	Australia	30
4	Wielka Brytania	22
5	USA	19
6	Nowa Zelandia	16
7	Włochy	14
8-9	Dania Polska	12
10	Kanada	11
11-12	Grecja Holandia	10
13-16	Belgia Białoruś Czechy Rosja	9
17-18	Francja Irlandia	8
19-20	Austria Ukraina	7
21-22	Japonia Łotwa	6
23-24	Norwegia Szwajcaria	5
25	Węgry	3
26	Chorwacja	1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	56
2	Włochy	53
3	USA	29
4-5	Nowa Zelandia Wielka Brytania	28
6	Francja	27
7-8	Australia Hiszpania	19
9-10	Holandia Węgry	17
11	Czechy	15
12-13	Litwa Rumunia	14
14-16	Polska Południowa Afryka Szwajcaria	9
17-20	Dania Grecja Kanada Turcja	8
21	Belgia	7
22-25	Argentyna Azerbejdżan Irlandia Serbia	6
26-29	Białoruś Bułgaria Meksyk Ukraina	3
30	Chorwacja	2
31	Słowacja	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

L.p.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	81
2	Rumunia	46
3	Włochy	36
4	Wielka Brytania	32
5	USA	30
6	Australia	28
7	Nowa Zelandia	26
8	Francja	25
9	Hiszpania	19
10-11	Czechy, Polska	18
12	Holandia	16
13	Węgry	15
14	Litwa	14
15	Szwajcaria	12
16-18	Belgia, Dania, Kanada	11
19	Ukraina	10
20	Południowa Afryka	9
21	Grecja	7
22-24	Azerbejdżan, Łotwa, Serbia	6
25	Norwegia	5
26	Turcja	4
27-30	Austria, Białoruś, Bułgaria, Meksyk	3
31	Chorwacja	2
32	Słowacja	1

KOBIETY

L.p.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	40
2	Rumunia	32
3	Wielka Brytania	16
4-5	Australia USA	14
6-7	Kanada Włochy	11
8	Nowa Zelandia	10
9-10	Czechy Polska	9
11	Francja	8
12-13	Dania Ukraina	7
14-15	Holandia Łotwa	6
16	Norwegia	5
17	Belgia	4
18-20	Austria Szwajcaria Węgry	3
21	Białoruś	2
22	Grecja	1

MĘŻCZYŹNI

L.p.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	41
2	Włochy	25
3	Hiszpania	19
4	Francja	17
5-7	Nowa Zelandia USA Wielka Brytania	16
8-10	Australia Litwa Rumunia	14
11	Węgry	12
12	Holandia	10
13-16	Czechy Polska Południowa Afryka Szwajcaria	9
17	Belgia	7
18-20	Azerbejdżan Grecja Serbia	6
21-22	Dania Turcja	4
23-25	Bułgaria Meksyk Ukraina	3
26	Chorwacja	2
27-28	Białoruś Słowacja	1

Punktację drużynową zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn tradycyjnie już wygrali Niemcy. Niemcy wygrywali punktację drużynową we wszystkich dotychczasowych dziewięciu Młodzieżowych Mistrzostwach Świata od 2005 roku. Każdorazowo znajdują się także na czele wszystkich punktacji konkurencji olimpijskich.

Polska w tym roku zdobyła niemal identyczną ilość punktów jak w roku ubiegłym, jednak trzy z nich w nieolimpijskiej czwórce bez sterniczki. Zestawiając w jednej tabeli wszystkie Młodzieżowe Mistrzostwa Świata widać, że był to lepszy występ całej reprezentacji niż w latach 2009-2011, a na podobnym poziomie lat 2005, 2008 i 2012.

ROK	MIEJSCE	ILOŚĆ OSAD			PUNKTACJA OGÓLNA		PUNKTACJA OLIMPIJSKA	
		Razem	kobietych	nieolimpijskich	Ilość punktów	miejsce	Ilość punktów	miejsce
2005	Amsterdam	8	3	2	21	9-12	20	5
2006	Hazewinkel	8	3	2	28	13	22	9-10
2007	Strathclyde	8	4	0	36	6-7	36	3-4
2008	Brandenburg	6	3	0	25	11-12	25	5-7
2009	Racice	6	3	0	17	16	17	13
2010	Brześć	5	2	0	13	17	13	14
2011	Amsterdam	7	2	2	17	14	14	12-16
2012	Troki	7	3	0	22	13	22	8
2013	Linz	7	3	1	21	13	18	11

Starty w polskiej reprezentacji osad w konkurencjach nieolimpijskich nie wносиły zbyt wielu punktów w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Ich start z reguły kończył się dalszym miejscem. Jedynie żeńska czwórka bez sterniczki w 2006 roku zdobyła jedyny brązowy medal. Kolejne osady w tych konkurencjach zajmowały maksymalnie szóste miejsca.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU POLSKIEJ REPREZENTACJI MŁODZIEŻOWEJ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W OTTENSHEIM

Polska wioślarska reprezentacja narodowa po zakończeniu zgrupowania Bezpośredniego Przygotowania Startowego w COS-OPO Wałcz w niedzielę 21 lipca bezpośrednio po obiedzie na dwa dni przed uroczystym otwarciem Młodzieżowych Mistrzostw Świata udała się autokarem do austriackiego Linzu. Po drodze mniej więcej w połowie trasy w niemieckim miasteczku Hof zapewniony był nocleg „tranzytowy”. Na miejsce ekipa dotarła w poniedziałek w porze obiadowej. Polscy wioślarze zakwaterowani zostali w hotelu studenckim Jugendgasthaus nieopodal centrum Linzu w pokojach jedno i dwuosobowych, przekształconych z pokoi czteroosobowych. W tym samym hotelu mieszkało kilka innych reprezentacji, między innymi Belgii, Litwy, Danii czy Węgier. Wyżywienie zapewnione było na miejscowej stołówce i serwowane w systemie „szwedzkiego stołu”. Posiłki były urozmaicone i dostępne w dowolnych ilościach w określonym przedziale czasowym. Pomiędzy hotelem, a torem wioślarskim kursowały „wahadłowo” autobusy zapewnione przez organizatorów. Przejazd pomiędzy hotelem, a torem wioślarskim trwał ok. 20-25 min.

Tor wioślarski usytuowany jest w niewielkiej miejscowości Ottensheim, kilkanaście kilometrów od Linzu na jednostronnie otwartej odnodze Dunaju. To znaczy, że poza metą istnieje możliwość wypłynięcia na sam Dunaj w okolicy usytuowanego na nim stopnia wodnego. Na terenie toru wioślarskiego, wioski wioślarskiej i w okolicy widać było jeszcze skutki tegorocznej powodzi z przełomu maja i czerwca. W trakcie powodzi tor wioślarski, wieża sędziowska i pozostałe budynki zalane były powyżej pierwszego piętra. Organizatorzy mistrzostw wykonali olbrzymią pracę, żeby się one w ogóle odbyły. O ogromie prac niech świadczy choćby fakt, że z terenu toru wywieziono 2,5 tys. ciężarówek mułu i szlamu popowodziowego. Pomimo wszystko wszędzie na brzegach toru i na terenie całej wioski wioślarskiej zalegało wiele pyłu (wyschniętego mułu), który pod wpływem przemieszczania się uczestników unosił się w górę. Dodatkowo panujące wysokie temperatury, wysuszając nasączony teren, bardzo podnosiły wilgotność powietrza.

W trakcie całych mistrzostw temperatura otoczenia wahała się w granicach 33-36 stopni. W związku z tym organizatorzy przesuwali godziny startów na wcześniejsze lub późniejsze, by uchronić zawodników przed największym skwarem i ewentualnym udarem słonecznym. Do dyspozycji zawodników w pomieszczeniach stałych toru były szatnie z prysznicami. Natomiast dodatkowo postawiono namioty na regatową restaurację, pomieszczenia do wypoczynku dla zawodników, pomieszczenia z ergometrami do rozgrzewki i rozwiosłowania oraz punkt informacyjny obsługi regat. Na torze zapewniono odpowiednią ilość stelaży na łodzie oraz toalet systemu Toi-Toi. Polska reprezentacja miała dodatkowo rozstawiony własny namiot przywieziony z kraju, z pełnym wyposażeniem w stoły i krzesła ogrodowe, stół do masażu, karimaty i zestaw do przyrządzania napojów dla zawodników. Zawodnikom codziennie dostarczano wodę mineralną i owoce oraz batony i ciastka. Bezpośrednio po zakończeniu mistrzostw i spakowaniu sprzętu reprezentacja udała się w podróż powrotną do kraju własnym autokarem.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW ŚWIATA

Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w Linzu rozegrano w ciągu pięciu dni, tj. od środy do niedzieli. Finały rozegrano w sobotę – pięć finałów konkurencji nieolimpijskich (BW4-, BM4+, BLW4x, BLM2-, BLM4x) i trzy finały konkurencji olimpijskich (BW2-, BW4x, BM4-), oraz w niedzielę – dwa finały konkurencji nieolimpijskich (BLW1x, BLM1x) i jedenaście finałów konkurencji olimpijskich (BW2x, BM2x, BM2-, BLM4-, BLW2x, BLM2x, BM4x, BW1x, BM1x, BW8+, BM8+). Dlatego też porównywanie do siebie konkurencji jest obciążone pewnym błędem. Podobnie było także w ciągu jednego dnia. Wiał lekki wiatr z różnych kierunków i potrafił zmienić kierunek kilkakrotnie w trakcie zawodów. W niedzielę 28.07 dla przykładu, podczas rozgrywania drugiego dnia finałów w niedzielę najpierw wiał boczny trzymający, a potem zmienił się na boczny sprzyjający. Warunki nie były korzystne do uzyskiwania rezultatów rekordowych.

Poniżej zestawiono konkurencje olimpijskie i nieolimpijskie według różnicy pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w trakcie rozgrywania Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Linzu, a najlepszym rezultatem uzyskanym dotychczas w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	2,56	BM1x
2	3,63	BW1x
3	3,98	BM4x
4	4,30	BLM2x
5	4,32	BM8+
6	4,32	BLM4-
7	9,11	BW8+
8	9,26	BLW2x
9	9,87	BW4x
10	10,60	BM4-
11	10,77	BW2-
12	14,32	BM2-
13	15,37	BM2x
14	15,64	BW2x

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	4,11	BW4-
2	5,17	BLM4x
3	10,19	BLW4x
4	10,91	BM4+
5	15,87	BLW1x
6	18,55	BLM2-
7	19,10	BLM1x

W konkurencjach olimpijskich najbliższym najlepszemu światowemu rezultatu był niemiecki skifista Hubert Trzybinski. Trudno się jednak dziwić skoro ustanowił go dwa lata temu ten sam zawodnik. Z kolei największa różnica do najlepszego światowego rezultatu była w męskich jedynekach wagi lekkiej. Jednak najlepszy światowy wynik uzyskał dwa lata temu tegoroczny Wicemistrz Świata Seniorów w tej konkurencji Francuz J. Azou.

W kolejnej tabeli zestawiono konkurencje według różnicy pomiędzy rezultatem Mistrzów Świata, a najlepszym światowym rezultatem uzyskanym dotychczas w poprzednich mistrzostwach świata.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	2,56	BM1x
2	3,61	BW1x
3	3,98	BM4x
4	4,30	BLM2x
5	4,32	BM8+
6	4,41	BLM4-
7	9,26	BLW2x
8	10,13	BW8+
9	10,60	BM4-
10	14,24	BW4x
11	14,32	BM2-
12	15,64	BW2x
13	17,96	BM2x
14	19,24	BW2-

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	5,45	BLM4x
2	11,15	BLW4x
3	12,72	BW4-
4	14,72	BM4+
5	18,55	BLM2-
6	20,91	BLM1x
7	27,93	BLW1x

W konkurencjach olimpijskich najmniejsze różnice złotych medalistów do najlepszego światowego rezultatu Młodzieżowych Mistrzostw Świata mieli niemiecka skifistka i skifista, oraz szwajcarska męska czwórka podwójna. Wszystkie te trzy osady to zawodnicy, którzy są także czołówką w grupie seniorów. Niemiec Hubert Trzybinski ścigał się już w zeszłym roku z Marcelem Hackerem (szóstym skifistą w Igrzyskach w Londynie i tegorocznym brązowym medalistą Mistrzostw Świata Seniorów) o miejsce w reprezentacji olimpijskiej Niemiec, a trzech zawodników ze szwajcarskiej czwórki podwójnej wiosłowało także w szóstej czwórce tegorocznych Mistrzostw Świata Seniorów. Jak na tym tle wygląda poziom polskich osad startujących w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pokazują poniższe zestawienia. Osady uszeregowano według różnicy czasu do najlepszego światowego rezultatu oraz według różnicy do najlepszego czasu konkurencji w tegorocznych mistrzostwach.

L.p.	Różnica do najlepszego rezultatu światowego	Symbol konkurencji
1	7,17	BM4x
2	8,85	BM8+
3	11,4	BLW2x
4	13,59	BW4-
5	13,89	BW4x
6	18,41	BLM4-
7	22,34	BLM2x

L.p.	Różnica do najlepszego rezultatu regat	Symbol konkurencji
1	2,14	BLW2x
2	3,19	BM4x
3	4,02	BW4x
4	4,53	BM8+
5	9,48	BW4-
6	14,0	BLM4-
7	18,04	BLM2x

Analizując obie tabele trzeba zauważyć jaki niedosyt może pozostać po starcie męskiej czwórki podwójnej, jednego z kandydatów do strefy medalowej po przedbiegach. W obu zestawieniach ta osada znajduje się na czołowych pozycjach. Z drugiej strony widać jak słabe były na tych mistrzostwach obie osady męskiej wagi lekkiej, szczególnie czwórka bez sternika, dominująca na początku sezonu w krajowej konkurencji.

Chcąc porównać poziom sportowy polskich osad posługując się tabelami poziomów, oprócz wyznaczenia i porównania poziomów rezultatów w finałach określono i porównano najlepsze rezultaty osiągnięte w całym mistrzostwach, gdyż finały rozgrywane były w ciągu dwóch dni, a warunki, jak wspomniano na wstępie, były zmienne. Mniejszym błędem jest porównanie najlepszego osiągniętego czasu w sprzyjających warunkach. Oddaje to możliwości i przygotowanie załogi do zawodów.

L.p.	Symbol konkurencji	Poziom sportowy polskiej osady w finale	Poziom sportowy zwycięzcy
1	BM8+	0,85	0,96
2	BM4x	0,74	1,00
3	BW4x	0,67	0,67
4	BLW2x	0,66	0,74
5	BLM2x	0,62	0,94
6	BLM4-	0,57	0,88
7	BW4-	0,47	0,74

L.p.	Symbol konkurencji	Poziom sportowy polskiej osady w Mistrzostwach	Poziom sportowy najlepszego rezultatu konkurencji
1	BM4x	0,92	1,00
2	BM8+	0,84	0,96
3	BW4-	0,72	0,88
4	BLW2x	0,71	0,74
5	BW4x	0,67	0,74
6	BLM2x	0,67	0,94
7	BLM4-	0,66	0,88

Porównanie poziomów jest tylko pewnego rodzaju poglądem na poziom przygotowania do zawodów, gdyż jak widać na przykładzie żeńskiej czwórki bez sterniczki co innego jest uzyskać wynik w walce, kiedy z tyłu naciskają kolejne załogi, a co innego jest jazda na szóstym miejscu w finale, kiedy rywalki „uciekły” do przodu, a z kolei z tyłu nikt już nie naciska. Dlatego poziom najlepszego rezultatu tej osady w mistrzostwach jest trzecim z kolei, a poziom rezultatu w finale jest najniższy.

W kolejnych zestawieniach uszeregowano konkurencje według wielkości różnicy czasowej pomiędzy rezultatami osad zajmujących w finałach tegorocznych Mistrzostw Świata kolejne miejsca.

TABELA 1			TABELA 2			TABELA 3			TABELA 4		
L.p.	Konkurencja	Różnica czasu I-II	L.p.	Konkurencja	Różnica czasu I-III	L.p.	Konkurencja	Różnica czasu I-V	L.p.	Konkurencja	Różnica czasu I-VI
1	W4x	0,35	1	LW2x	1,50	1	W4x	3,06	1	W4x	3,51
2	M4x	0,60	2	W4x	1,52	2	LW2x	3,56	2	LM4-	7,42
3	W2x	1,08	3	M2x	1,98	3	LM2x	4,72	3	LM2x	8,93
4	LW2x	1,14	4	LM2x	2,07	4	M8+	6,65	4	LW2x	9,57
5	M2-	1,33	5	M2-	2,29	5	LM4-	7,05	5	M8+	10,09
6	LM2x	1,37	6	LM4-	2,65	6	M4-	8,10	6	LM1x	12,70
7	LM4-	1,39	7	W1x	2,95	7	LM1x	11,00	7	M1x	12,73
8	M1x	1,53	8	W2-	3,34	8	LM2-	11,17	8	M4-	13,35
9	M2x	1,65	9	M4+	3,60	9	LW1x	11,20	9	M4+	14,47
10	M4+	2,17	10	M1x	3,77	10	M4x	11,56	10	W8+	14,58
11	LW4x	2,22	11	LM1x	3,83	11	M2x	11,91	11	LM2-	15,15
12	W8+	2,34	12	LM4x	4,09	12	M1x	11,96	12	M4x	15,82
13	LM2-	2,38	13	M8+	4,53	13	LW4x	12,11	13	M2x	15,97
14	M4-	2,46	14	LM2-	4,68	14	M4+	13,36	14	LW1x	16,35
15	LM1x	2,65	15	W8+	4,80	15	W8+	13,75	15	M2-	16,69
16	W1x	2,86	16	W2x	5,14	16	W2x	13,82	16	W2x	18,37
17	LM4x	2,92	17	M4-	5,14	17	W4-	14,28	17	LW4x	21,18
18	W2-	3,04	18	M4x	5,25	18	M2-	16,68	18	W4-	21,55
19	M8+	3,16	19	W4-	6,25	19	W2-	17,96	19	W2-	21,74
20	LW1x	4,67	20	LW4x	7,45	20	W1x	19,50	20	LM4x	24,63
21	W4-	6,20	21	LW1x	8,56	21	LM4x	21,79	21	W1x	34,43

- W tabeli nr 1 uszeregowano konkurencje pod względem wielkości różnicy pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami w poszczególnych konkurencjach. Z zestawienia widać, że najbardziej zacięta walka o złoty medal była w czwórce podwójnej kobiet (pomiędzy Rumunkami i Polkami) i czwórce podwójnej mężczyzn (pomiędzy Szwajcarami i Nowozelandczykami). Aż w 17 konkurencjach złoci i srebrni medalisci na metę przytłynęli w odległości niecałej długości łodzi. Najbardziej zdecydowane zwycięstwo odniosła australijska czwórka bez sterniczki kobiet oraz grecka jedynkarka wagi lekkiej Aikaterini Nikolaidou, która zdobyła później srebrny medal Mistrzostw Świata Seniorów w Korei w tej konkurencji.

- W tabeli nr 2 uszeregowano konkurencje pod względem wielkości różnicy pomiędzy złotymi i brązowymi medalistami w poszczególnych konkurencjach, a więc stopień rywalizacji w strefie medalowej. Najmniejsze odległości zanotowano znowuż w czwórce podwójnej kobiet oraz dwójce podwójnej wagi lekkiej kobiet. Natomiast największą różnicę pomiędzy walczącymi o złoty medal osadami, a brązowymi medalistami zanotowano w męskiej czwórce podwójnej oraz kobiecej dwójce podwójnej.
- W tabeli nr 3 uszeregowano konkurencje pod względem wielkości straty czasowej piątej osady w finale do osady zwycięskiej. Oddzielono osadę piątą od szóstej, która w finale jest ostatnią, ponieważ tan nie zawsze do końca walczy z determinacją nie widząc szans na poprawę swojego miejsca. A z drugiej strony nie ma już załogi, która stwarzałaby zagrożenie z tyłu.
- W tabeli nr 4 uszeregowano konkurencje pod względem różnic czasowych pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale

Z wartości zawartych w tabeli 3 i 4 widać, że najbardziej wyrównaną konkurencją w finałach Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Linzu była kobieca czwórka podwójna, w której praktycznie cały finał ma metę przyplłynął w niecałej półtorej długości łodzi. Najbardziej „rozciągniętymi” finałami, czyli różnice pomiędzy poszczególnymi załogami były największe w jedynce kobiet, dwójce bez sterniczki kobiet, czwórce bez sterniczki kobiet oraz w obu czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet i mężczyzn. Różnice na mecie pomiędzy złotymi medalistami, a szóstą osadą w finale wynosiły ponad 20 sek., a w przypadku kobiecej jedynki nawet powyżej 30 sek.

W ostatniej tabeli zestawiono porównawczo najlepsze rezultaty światowe poszczególnych konkurencji z najlepszymi rezultatami uzyskanymi w trakcie mistrzostw oraz rezultatami złotych medalistów. Dołączono również podobne rezultaty polskich osad startujących w Ottensheim. Z tej ostatniej tabeli widać, jak na rekordowe wyniki ma wpływ specyfika toru wioślarskiego, w tym przypadku akurat akwenu Bosban w Amsterdamie. Na 21 konkurencji rozgrywanych w ramach Młodzieżowych Mistrzostw Świata, aż w 17-tu najlepsze do tej pory rezultaty uzyskane dwa lata temu w mistrzostwach rozegranych na tym właśnie torze. Tor jest z obu stron otoczony wysokim i gęstym drzewostanem leśnym i często wiejący dość silny wiatr ma kierunek zgodny z kierunkiem wyścigów wioślarskich. Najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji, uzyskane w trakcie tegorocznych mistrzostw w Linzu, uzyskane zostały na różnych etapach rozgrywek. Najwięcej, bo jedenaście w finałach A, ale przecież i one rozegrane zostały w dwóch dniach. Polskie osady startujące w Linzu w większości swoje najlepsze rezultaty osiągnęły w pierwszym swoim starcie w mistrzostwach, czyli w przedbiegach. Może to świadczyć o wysokiej mobilizacji w podejściu do tych wyścigów, albo braku tolerancji na maksymalny stres przedstartowy przed decydującymi o ostatecznym miejscu w mistrzostwach biegami finałowymi.

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy z MMŚ	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w MMŚ w Linz i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE									
BW1x	7:27.23	2009 Racice	J. Antosova (CZE)	7:30.84 Finał A	L. Schmidla GER	-	GER	7:30.84	-
BM1x	6:46.61	2011 Amsterdam	H. Trzybinski (GER)	6:49.17 Finał A	H. Trzybinski GER	-	GER	6:49.17	-
BW2-	7:05.13	2011 Amsterdam	Luczak/Mueller (USA)	7:15.90 Repasaż	ITA	-	ROU	7:24.37	-
BM2-	6:20.43	2011 Amsterdam	Nash/Louloudis (GBR)	6:34.75 Finał A	RSA	-	RSA	6:34.75	-
BW2x	6:51.58	2011 Amsterdam	Shultze/Adams (GER)	7:07.22 Finał A	ROU	-	ROU	7:07.22	-
BM2x	6:08.43	2011 Amsterdam	Sire/Adamitis (LAT)	6:23.80 Przedbieg	GER	-	LTU	6:26.39	-
BM4-	5:48.12	2011 Amsterdam	Junkmann/Ocik/Rueckbrodt/Egler (GER)	5:58.72 Finał A	ROU	-	ROU	5:58.72	-
BLW2x	6:59.31	2011 Amsterdam	Kalampoka/Giazitidou (GRE)	7:08.57 Finał A	GBR	7:10.71 Przedbieg	GBR	7:08.57	7:14.94 Finał B
BLM2x	6:14.98	2011 Amsterdam	Hochbruck/Hartig (GER)	6:19.28 Finał A	GER	6:37.32 Przedbieg	GER	6:19.28	6:40.97 Finał B
BLM4-	5:54.12	2011 Amsterdam	Die Maria/Amarante/Niclotetti/Pinca (ITA)	5:58.53 Finał A	ITA	6:12.53 Przedbieg	ITA	5:58.53	6:20.94 Finał B
BW4x	6:22.11	2012 Troki	Hall/Aldersey/Edmunds/Hooper (AUS)	6:31.98 Repasaż	NZL	6:36.00 Przedbieg	ROU	6:36.35	6:36.70 Finał A
BM4x	5:39.62	2011 Amsterdam	Iwanow/Furtyk/Nadtoka/Dovgotkoi (UKR)	5:43.60 Finał A	SUI	5:46.79 Przedbieg	SUI	5:43.60	5:55.95 Finał B
BW8 +	6:06.68	2006 Hazewinkel	USA	6:15.79 Przedbieg	USA	-	USA	6:16.81	-
BM8 +	5:24.31	2011 Amsterdam	USA	5:28.63 Finał A	NZL	5:33.16 Finał A	NZL	5:28.63	5:33.16 Finał A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE									
BW4-	6:35.0	2011 Amsterdam	GER	6:39.11 Repasaż	NZL	6:48.59 Repasaż	AUS	6:47.72	7:09.27 Finał A
BM4+	6:03.01	2011 Amsterdam	SRB	6:13.92 Przedbieg	ITA	-	ITA	6:17.73	-
BLW1x	7:30.19	2011 Amsterdam	K. Copeland (GBR)	7:46.06 Przedbieg	BEL	-	GRE	7:58.12	-
BLM1x	6:46.93	2011 Amsterdam	J. Azou (FRA)	7:06.03 Finał B	GRE	-	USA	7:07.84	-
BLM2-	6:26.90	2011 Amsterdam	Chambers/Emery (GBR)	6:45.45 Finał A	ITA	-	ITA	6:45.45	-
BLW4x	6:30.71	2011 Amsterdam	Wang/Liu/Wang/Cao (CHN)	6:40.90 Repasaż	AUS	-	GER	6:41.86	-
BLM4x	5:49.69	2009 Racice	Casiraghi/Cereda/Ruta/Rigon (ITA)	6:54.86 Wyścig o tory	GER	-	ITA	6:55.14	-

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

I. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet BW4x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Ciaciuch Monika	21 lat	Lotto Bydgoscia
Springwald Maria	22 lata	AZS AWF Kraków
Wieliczko Marta	19 lat	Wisła Grudziądz
Borkowska Ariana	21 lat	Tryton Poznań

Trenerzy klubowi:

Kozłowski Michał	- Lotto Bydgoscia
Wójcik-Pietruszka Iwona	- AZS AWF Kraków
Urban Jakub	- Wisła Grudziądz
Witkowski Marcin	- Tryton Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Urban Jakub

Prognoza wyniku:	Finał A
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	srebrny medal

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono 10 czwórek. W związku z taką ilością zgłoszeń rozegrano dwa przedbiegi i jeden repasaż uzupełniający. Ze wszystkich tych wyścigów po dwie pierwsze osady awansowały do finału A.

W ubiegłorocznych mistrzostwach w Trokach startowało 12 osad w tej konkurencji. Na starcie w tym roku z tamtych państw zabrakło Australii, Szwajcarii i Łotwy, doszły natomiast Holenderki. Najmniejszych zmian w swoich załogach dokonali Włosi (V miejsce w ubiegłym roku), Polacy (IV m) i Rosjanie (IX m) po jednej zawodniczce. Amerykanie (X miejsce w ubiegłym roku) i Ukraina (VII m) wymienili po dwie zawodniczki. Niemcy (II miejsce w ubiegłym roku), Nowa Zelandia (III m) i Francja (VIII m) zmienili aż trzy zawodniczki. Całkowicie nową czwórkę przysłali Rumuni (VI miejsce w ubiegłym roku), mając w swoim obecnym składzie trzy Mistrzynię Świata Juniorek z ubiegłego roku w tej konkurencji. Ubiegłoroczne Młodzieżowe Mistrzynię Świata z tej konkurencji – Australijki startowały w pełnym składzie w tym roku w Mistrzostwach Świata Seniorów w Korei, zajmując dopiero ósme miejsce.

Polska czwórka wytypowana do startu w Mistrzostwach Świata w trakcie bezpośrednich przygotowań podczas przejazdów kontrolnych na dystansach 1500 metrów uzyskiwała czasy porównywalne z czasami uzyskiwanymi w trakcie regat głównych przy podobnych warunkach atmosferycznych. Świadczy to o między innymi o dobrym przygotowaniu osady pod względem fizycznym jak również psychicznym, co jest dobrą stroną tej osady.

Zawodniczki podczas całych mistrzostw wykazywały bardzo dobre nastawienie i wolę walki o najwyższe cele co pomogło skupić się na innych ważnych aspektach np. taktyce, czy też technice wiosłowania.

Polki na starcie mistrzostw trafiły, jak się później okazało, do bardzo mocnego przedbiegu, w którym spotkały się cztery późniejsze finalistki tych regat. Ostatecznie pierwsza, druga, czwarta i piąta czwórka mistrzostw świata w Linzu. Polki na całej długości dystansu stoczyły bardzo wyrównaną i ciężką walkę z Włoszkami. Prowadziły pierwszą połowę wyścigu, tracąc przewodnictwo na rzecz Włosek w $\frac{3}{4}$ toru, aby ostatecznie finiszem pokonać przeciwniczki o 0,12 sek. Co ciekawe płynące w tym przedbiegu późniejsze Mistrzyni Świata – Rumunki nie liczyły się zbyt w walce, ulegając na mecie Polkom o 3,07 sek. i Włoszkom 2,95 sek., nie kwalifikując się tym samym bezpośrednio do finału. W czwórce Włosek startowały dwie zawodniczki, które płynąc w składzie czwórki podwójnej seniorek w Korei zajęły szóste miejsce.

Po wygranym biegu eliminacyjnym i późniejszym jego dokładnym przeanalizowaniu (czas i wideo) przed osadą postawiono jeden cel – w biegu finałowym, podjąć walkę o złoty medal.

Niestety w dniu finału warunki atmosferyczne były zdecydowanie inne niż w biegu eliminacyjnym. Zamiast wyścigu ze sprzyjającym wiatrem było pod lekko boczny wiatr. Tym samym osada Rumunii, płynąca na podobnym poziomie jak w biegu eliminacyjnym, natychmiast wykorzystwała sprzyjające dla siebie warunki. Rumunki są w większości zawodniczkami o bardzo dobrych warunkach somatycznych i silnymi fizycznie, ale nie zawsze są najlepiej przygotowane technicznie, co ma ogromne znaczenie w walce w torze ze sprzyjającym wiatrem. Finałowy wyścig był bardzo twardą walką pomiędzy Polkami i Rumunkami, a różnica na poszczególnych pomiarach międzyczasów nie przekraczała w żadnym momencie jednej sekundy.

500m 0,45 sek. przewagi Polek
1000m 0,31 sek. przewagi Rumunek
1500m 0,77 sek. przewagi Rumunek
meta 0,35 sek. przewagi Rumunek

Rozkład sił i taktyka naszej osady w finale wyglądała podobnie do biegu eliminacyjnego, w którym po udanym mocnym starcie miały prowadzić od startu do mety. Jednak w finale po ok 750 metrach osada Rumunek nieznacznie wysunęła się na prowadzenie i mimo kilku kontrataków i chwilowych zmianach na prowadzeniu polska osada nieznacznie przegrała złoty medal o 0.35 sek.

Srebrny medal czwórki podwójnej kobiet jest świetnym wynikiem tej osady, ale pozostał jak to zawsze bywa pewien niedosyt. Wydaje się, że zawodniczki po wygraniu swojego przedbiegu z najlepszym rezultatem obu wyścigów (rezultat lepszy od wygrywających pierwszy przedbieg Amerykanek o 2,42 sek.) zostały chyba w finale zaskoczone przez atakujące Rumunki. Tym bardziej, że Polki wygrały z Rumunkami w przedbiegu o 3,07 sek. Poza tym Rumunki weszły do finału z drugiego miejsca w repasażu. Nasze zawodniczki pilnowały Włoszki i Amerykanki, mając je po prawej stronie. Natomiast po brzegu po lewej stronie zaatakowały Rumunki, tym bardziej, że warunki przeciwwietrzne były dla słabszych technicznie, ale dysponujących świetnymi warunkami fizycznymi, silnych Rumunek korzystniejsze.

Reasumując należy stwierdzić, że polska osada startując w poszczególnych zawodach w całym sezonie prezentowała w miarę wyrównany poziom zaawansowania technicznego i przygotowania psychofizycznego. Jeszcze większe i szybsze postępy podczas przygotowań do mistrzostw udało by się uzyskać nie „tracąc” czasu na niwelowanie różnic w technice wiosłowania między zawodniczkami przechodzącymi z kategorii juniorek do grupy młodzieżowej.

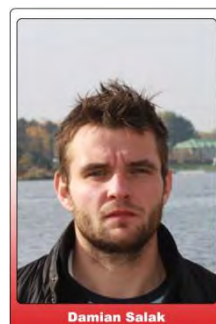
Aktywna współpraca podjęta z trenerami juniorek lub wspólne treningi ze starszymi koleżankami mogą mieć w przyszłości pozytywny wpływ na poszczególne elementy techniczne. Ubiegłoroczna juniorka Marta Wieliczko tylko dzięki swojemu bardzo dużemu zaangażowaniu i treningach z dużo bardziej doświadczonymi koleżankami wiosłuje obecnie dużo lepiej i skuteczniej. Efektywniej i bardziej świadomie wykonuje poszczególne elementy techniczne. W osadzie są młode zawodniczki o bardzo dobrych parametrach fizycznych, które mogą być w najbliższej przyszłości wykorzystane również w załogach seniorskich.

II. ÓSEMKA MĘŻCZYZN

BM8+

	Skład osady:	Wiek:	Klub:
	Białkowski Kacper	22 lata	AZS Szczecin
	Kuchta Konrad	21 lat	AZS Szczecin
	Leszczyński Karol	20 lat	AZS UMK Energia Toruń
	Fuchs Robert	22 lata	AZS UMK Energia Toruń
	Salak Damian	21 lat	PTW Płock
	Fehlau Damian	19 lat	Wisła Grudziądz
	Wilangowski Mateusz	22 lata	Wisła Grudziądz
	Wojewodzik Konrad	22 lata	Wisła Grudziądz
Sternik	Kusz Patryk	18 lat	SMS/AZS UMK Energia Toruń

Trenerzy klubowi:

Kula Piotr	– AZS Szczecin
Szumański Mariusz	– AZS UMK Energia Toruń
Lisewski Tomasz	– AZS UMK Energia Toruń
Karolak Jacek	– PTW Płock
Urban Jakub	– Wisła Grudziądz
Zieliński Krzysztof	– Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Szumański Mariusz

Prognoza wyniku:	II-V miejsce
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	brązowy medal

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono 12 ósemek. Zgodnie z zasadami eliminacji rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finału A, a

następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze osady uzupełniały sześć-osadowy finał. Z ubiegłorocznych mistrzostw na starcie zabrakło jedynie ósmej w Trokach Rumunii i ostatniej – dziesiątej Litwy. Doszły natomiast załogi Nowej Zelandii, Czech, Włoch i Holandii.

We wszystkich osadach dokonano dużych zmian składów najwięcej w ósemkach Australii i USA (wszyscy nowi zawodnicy). Niemcy wymienili sześciu zawodników, Brytyjczycy i Hiszpanie po pięciu. W polskiej osadzie wystartowało czterech nowych zawodników.

Nasza ósemka w tym sezonie startowała dwa razy w międzynarodowych regatach kontrolnych w Essen i w Ratzeburgu. W Essen przegrała z dwoma osadami niemieckimi 3,22sek. i 1,60sek. Natomiast w Ratzeburgu zajęła drugie miejsce wyprzedzając o 2,96sek. osadę niemiecką zgłoszoną później w tym samym składzie na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata.

Losowanie osad do przedbiegów wypadło korzystnie dla polskiej ósemki. W przedbiegu spotkała się z osadami Czech, Wielkiej Brytanii, Holandii, Włoch i Rosji. Pojawiła się więc szansa awansu do finału bezpośrednio z przedbiegu. Teoretycznie najmocniejszym przeciwnikiem wydawała się być czwarta w ubiegłorocznych mistrzostwach ósemka Anglików, mających zawsze duży potencjał zawodniczy w wioślach długich. Polska w 2012 roku była piąta ze stratą 2,11 sek. do osady Wielkiej Brytanii. W przedbiegu z Polakami nie było żadnego innego państwa mającego tradycyjnie silną ósemkę oraz żadnego, oprócz Wielkiej Brytanii, ubiegłorocznego finalisty.

W tym wyścigu eliminacyjnym tylko na pierwszych 500 metrach prowadziła ósemka Holandii. Przed półmetkiem Polacy wyszli na prowadzenie, które pewnie dowieźli do mety, systematycznie zwiększając przewagę nad pozostałymi osadami. Drugi na mecie Czesi mieli czas gorszy o 3,60sek. W drugim przedbiegu do finału pewnie, z przewagą 6,16sek., awansowali Nowozelandczycy. Jednak tym wyścigu w płynącej na drugiej pozycji osadzie Stanów Zjednoczonych po 1500 metrach jednemu z zawodników wypadło wiosło z dulki i wiosłowali do mety w siedmiu. To zdarzenie nakazywało uwzględnić osadę USA, jako jednego z bardzo poważnych kandydatów do strefy medalowej. Polska uzyskała drugi czas przedbiegów, gorszy od Nowej Zelandii o 2,39 sek.

Z repasaży do finału awansowały jeszcze osady Niemiec, Wielkiej Brytanii, USA i Hiszpanii. Niespodzianką było niezakwalifikowanie się osady ubiegłorocznych brązowych medalistów Australijczyków i mocnej ósemki czeskiej w składzie której wiosłowało trzech srebrnych medalistów Mistrzostw Europy Seniorów z 2011r.

W finale polska ósemka bojowo nastawiona wystartowała bardzo mocno, prowadząc po 500 metrach, ale cała stawka była bardzo wyrównana i różnica między pierwszą, a szóstą ósemką wynosiła zaledwie 0,91sek. Przed półmetkiem na prowadzenie wyszli równiej rozkładający siły Nowozelandczycy, a przed 1500m polską ósemkę mimo naszej odpowiedzi na atak wyprzedzili jeszcze Amerykanie. Ostatecznie polska ósemka zdobyła brązowy medal 4,53sek za złotą Nową Zelandią i 1,37sek. za USA, a czwartą na mecie osadę Hiszpanii z sześcioma zawodnikami, którzy w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów zajęli VII miejsce, wyprzedzili o 1,73sek.

Nasza młodzieżowa ósemka potwierdziła swój wysoki poziom sportowy i miejsce w czołówce światowej. Zajęła najwyższe miejsce wśród krajów europejskich i wypełniła zadanie wynikowe jakim było zdobycie medalu postawione jej przez Zarząd PZTW. Osada zdobyła medal startując z rezerwowym Damianem Fehlauem, który wymienił na 10 dni przed wyjazdem na mistrzostwa kontuzjowanego podstawowego zawodnika Szymona Kuczkowskiego.

Należy podkreślić, że zawodnicy wykazali dużą odporność na stres. Po wygraniu przedbiegu z drugim rezultatem, dwa dni czekali na wyścig finałowy w roli jednych z głównych faworytów do medalu, a jednak potrafili w finale zaatakować od startu i walczyć o jak najwyższe pozycje.

III. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET

BW4-

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Cylwik Maja	19 lat	SMS/UKS Ateny Wałcz
Michałkiewicz Olga	19 lat	SMS/UKS Ateny Wałcz
Dittmann Joanna	21 lat	Lotto Bydgoscia
Budzyńska Aleksandra	19 lat	WTW Włocławek

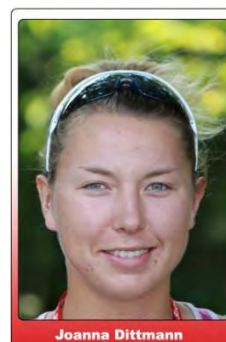
Maja Cylwik

Olga Michałkiewicz

Aleksandra Budzyńska

Joanna Dittmann

Trenerzy klubowi:

Błoch Jacek	- SMS Wałcz
Kozłowski Michał	- Lotto Bydgoscia
Urban Jakub	- Wisła Grudziądz
Gabryelewicz Krzysztof	- WTW Włocławek

Trener prowadzący w reprezentacji:

Kozłowski Michał

Prognoza wyniku: V-VII miejsce

Zadanie wynikowe: Finał A

Ostateczny wynik: VI miejsce

Do Mistrzostw Świata w Linzu zgłoszono 11 osad. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata startowało dziewięć czwórek. Z ubiegłorocznego finału tej konkurencji zabrakło jedynie Mistrzyń Świata Kanadyjek. Szlakowa ubiegłorocznej czwórki bez sterniczki była w tym roku szlakową kanadyjskiej czwórki podwójnej w Mistrzostwach Świata Seniorów w Korei, która zdobyła srebrny medal pozostawiając w pokonanym polu między innymi polską czwórkę podwójną.

W mistrzostwach w Linzu wystartowały Australijki (II m w 2012 r.), Rosjanki (III m w 2012 r.), Nowozelandki (IV m w 2012 r.), Rumunki (V m), USA (VI m), Niemki (VII m). Oprócz wspomnianych Kanadyjek do Linzu swoich czwórek nie zgłosiła Ukraina (VIII m w 2012 r.), i Dania (IX m w 2012 r.). Zgłosiło za to swoje osady pięć innych federacji: Irlandia, Włochy, Francja, Holandia i Polska. Z osad, które startowały w ubiegłym roku tylko Rosjanki wystartowały w niezmienionym składzie. Rumuni zmienili połowę składu, a w osadach Australii i Nowej Zelandii pozostały po jednej zawodniczce. Całkiem nowe osady zgłosili Niemcy i Amerykanie.

Przy jedenastu zgłoszonych osadach rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy bezpośrednio awansowali do finału i następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze czwórki uzupełniły finał A.

Najskuteczniejszych zmian dokonali Australijczycy i Nowa Zelandia, które przy zmianie 3/4 składu utrzymały swoje pozycje w hierarchii z ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata, a nawet zanotowały awans o jedną pozycję w skutek braku na starcie Mistrzyń Świata Kanadyjek.

W polskiej czwórce trzy zawodniczki to zeszłoroczne juniorki i na imprezie rangi mistrzowskiej, w tej grupie wiekowej, startowały po raz pierwszy. Załoga została wyłoniona po zawodach krajowych oraz po startach międzynarodowych w Ratzeburgu.

W przedbiegu Polki trafiły do jednego wyścigu z trzecią i piątą załogą ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata, które albo nie zmieniły składu jak Rosjanki, albo zmieniły go w połowie jak Rumunki. Dodatkowo ten wyścig eliminacyjny uzupełniały nieznane szerzej Holenderki i Włoszki. Nasze zawodniczki po słabszym i nerwowym starcie miały bardzo skuteczny środek dystansu uzyskały najlepsze rezultaty drugiej i trzeciej piąsetki z całej ścigającej się stawki. Niestety końcówka nie była już tak dobra i ostatecznie zajęły trzecie miejsce na mecie, ze stratą 2,24 sek. do awansujących pierwszych Rosjanek i 1,11 sek. do drugich Rumunek, ale tylko 0,69 sek. przed Holenderkami. Polki osiągnęły czwarty czas łączny obu przedbiegów, pozostawiając ogromne nadzieje na awans do finału z repasażu, w którym wystartowały z najlepszym rezultatem z przedbiegów. O zwycięstwo w repasażu zawodniczki stoczyły bardzo ciężką i zaciętą walkę z Irlandkami, od których w przedbiegu miały lepszy czas o ponad 2 sek. Jednak w torze to Irlandki okazały się lepsze na mecie o 0,56 sek. Nasze zawodniczki na czele stawki minimalnie były tylko na pierwszym punkcie kontrolnym o 0,1 sek. potem przewodziły już tylko Irlandki 0,78 – 0,28 – 0,56 nad Polskami. Wspólny awans do finału był szczęściem dla Polek, ale i reprezentantek Irlandii, gdyż był to ich historyczny pierwszy awans do finału Młodzieżowych Mistrzostw Świata kobiecej osady długodystansowej.

Niestety te dwa bardzo ciężkie wyścigi tak mocno wymęczyły nasze zawodniczki, że w finale praktycznie nie liczyły się w walce. Próbowaly w prawdzie zaatakować przed półmetkiem i odrobić straty w pierwszej części dystansu, ale ten atak był na tyle energetycznie kosztowny i przy tym mało skuteczny, że w drugiej części dystansu straty urosły do 21,56 sek. do zwyciężczyń - Australijek i 7,28 sek. do poprzedzających je piątych Holenderek.

Ostatecznie czwórka bez sterniczki kobiet zajęła w tych Mistrzostwach Świata szóste miejsce i jest to dla trzech zawodniczek tej osady największy dotychczasowy sukces. Należy podkreślić, że wyścig finałowy był wyraźnie najgorszym biegiem tej załogi w tych mistrzostwach. Oprócz nakładającego się zmęczenia zawodniczki z racji bardzo młodego wieku obciążone były dużym stresem startowym co musiało się odbić na końcowym wyniku. Jednak pierwszy start tak młodej załogi zakończony awansem do finału należy ocenić ze bardzo pozytywnie.

IV. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET

BLW2x

Skład osady:

Kowalska Monika
Dorociak Joanna

Wiek: Klub:

21 lat BKW Bydgoszcz
21 lat WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Skowroński Andrzej - BKW Bydgoszcz
Kotwińska Danuta - WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Skowroński Andrzej

Prognoza wyniku: III-VII miejsce

Zadanie wynikowe: Finał A

Ostateczny wynik: VII miejsce

W tej konkurencji na starcie stanęły reprezentantki 13 państw. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata startowało 16 dwójek. Dziesięć federacji, które miały swoje osady w tej konkurencji w ubiegłym roku w Trokach, również w tym roku zgłosiło je do mistrzostw w Linzu. Tylko trzy z nich Szwajcarki, Czeszki i Polki wystartowały w identycznych składach. Anglicy zmienili połowę składu osady, a sześć pozostałych (Niemcy, Holandia, Nowa Zelandia, Australia, Węgry i USA) to całkiem inne składy. Do konkurencji doszły nowe Włoszki, Norweżki i Rumunki. Z ubiegłorocznego finału tylko dwie Szwajcarki wystartowały w tegorocznych mistrzostwach i co ciekawe pomimo tak wielu zmian ponownie zajęły w nim szóste miejsce. Dwa kraje - Niemcy i Nowa Zelandia, podobnie jak w ubiegłym roku, miały swoje dwójki na podium, chociaż były to całkiem nowe osady.

Rozegrano trzy przedbiegi i jeden uzupełniający repasaż, z których po trzy pierwsze osady utworzyły dwa sześć-osadowe półfinały.

Na starcie mistrzostw polska dwójka bardzo dobrze wylosowała i trafiła na słabsze osady, które w tych mistrzostwach nie odegrały później żadnej roli plasując się ostatecznie poniżej Polek na kolejnych miejscach Węgierki (VIII m w mistrzostwach), Holenderki (IX m), Norweżki (XII m). Nasza dwójka wygrała ten wyścig, prowadząc od startu do mety. Osiągnęła łącznie czwarty czas wszystkich trzech przedbiegów ze stratą 1.57 sek. do najlepszego rezultatu. Awansowała tym samym bezpośrednio do półfinału.

Polki w tym wyścigu płynęły spokojnym tempem, ładnym rytmem i wydawało się, że z dużym zapasem sił, kontrolując przebieg wydarzeń od startu do mety. W przeciwieństwie do dwóch pozostałych przedbiegów gdzie osady walcząc o zwycięstwo zmieniały się na prowadzeniu, a ich awans do półfinałów okupiony był sporym nakładem sił. Wszystko to wyglądało bardzo obiecująco w kontekście kolejnych wyścigów półfinałowych. Tym bardziej, że w półfinale z Polkami nie było żadnego zwycięzcy innego przedbiegu, a nasze zawodniczki miały drugi rezultat z przedbiegów wśród całej stawki. Jednak półfinał to całkiem odmienne oblicze polskiej osady. Prowadzenie na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu nie wskazywało na to co miało dalej nastąpić. Osada zaczęła wiosłować chaotycznie, bez jakiegokolwiek myśli taktycznej i rytmu. Druga i trzecia pięćsetka zostały całkowicie oddane przeciwnikom. Były to dopiero piąte czasy z całej stawki. Nasza dwójka spadła na czwartą pozycję z dużą stratą do trzeciej, na 500 m przed metą Rumunii 3.37 sek. Rumunki niezwykle skutecznym finiszem ostatecznie wygrały cały półfinał. Polki dopłynęły pogodzone z całą sytuacją do mety ze stratą 5,26 sek. do trzeciego, premiowanego awansem do finału miejsca. W rozmowie po biegu trenera z zawodniczkami, one same nie potrafiły wytłumaczyć całej sytuacji. Stąd wniosek, że stres startowy całkowicie sparaliżował poczynania zawodniczek. Osady, które weszły do finału z tego wyścigu zajęły w nim ostatecznie drugie, trzecie i czwarte miejsce, a więc z drugiej strony nie był to łatwy wyścig.

Kolejny trzeci start Polek w mistrzostwach to finał B. Zobaczyliśmy w nim naszą osadę taką, jaką byśmy chcieli zawsze widzieć. Taka jaka była w ostatnim okresie obozu przygotowawczego i w dniu pierwszych eliminacji. Pewna siebie, wiosłująca rytmicznie osada i co ważne bardzo skutecznie. W pełni kontrolowała przebieg wydarzeń, prowadząc od startu do mety. Uzyskany czas w relacji do finału A, który odbył się w korzystniejszych warunkach (z lekkim wiatrem) tym bardziej potęgował ogromny niedosyt i zmarnowaną okazję na uzyskanie dobrego miejsca w tegorocznych mistrzostwach świata.

Oceniając start polskiej dwójki wagi lekkiej trzeba stwierdzić, że to siódme miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata jest porażką, która nie powinna mieć miejsca. Nie wolno było zmarnować takiego potencjału, zwłaszcza, że był to już drugi start osady w tym składzie na imprezie mistrzowskiej.

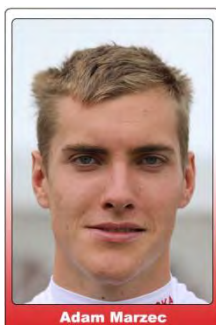
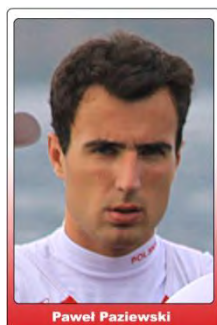
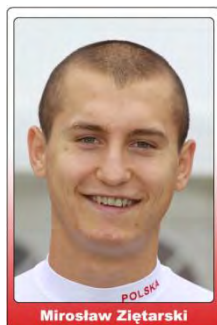
Udział zawodniczek w tegorocznych mistrzostwach był znakomitą lekcją pokory i tylko czas pokaże czy potrafią wyciągnąć właściwe wnioski na przyszłość. Należy również podkreślić, że zawodniczki chcąc dalej podnosić swoją wartość sportową powinny w pracy treningowej skoncentrować się na poprawieniu parametrów mocy. Trzeba ufać, że dalsza systematyczna praca treningowa w oparciu o program szkolenia centralnego pozytywnie wpłynie na dalszy rozwój zawodniczek.

V. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

BM4x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Ziętarski Mirosław	20 lat	AZS UMK Energa Toruń
Paziewski Paweł	22 lata	KW04 Poznań
Marzec Adam	21 lat	Posnania Poznań
Zajkowski Kamil	22 lata	PTW Płock

Trenerzy klubowi:

Szumański Mariusz	– AZS UMK Energa Toruń
Rewers Mirosław	– KW04 Poznań
Hoffmann Maciej	– Posnania Poznań
Karolak Jacek	– SMS/PTW Płock

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wyniku:	IV-VII miejsce
Zadanie wynikowe:	Finał A
Ostateczny wynik:	VII miejsce

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Linzu wystartowało 17 czwórek. W ubiegłym roku w Trokach na starcie stanęło 19 osad. Z ubiegłego roku zabrakło Czechów (V m w 2012 r.), Amerykanów (XIV m w 2012 r.) i Węgrów (XVI m w 2012 r.). Pozostałe szesnaście czwórek uzupełnionymi w tym roku osadą Meksyku z większymi lub mniejszymi zmianami stanęło na starcie Mistrzostw Świata w Linzu. Nikt nie wystartował bez zmian w stosunku do ubiegłego roku. Najmniejszych dokonała Rumunia i Ukraina – po jednym zawodniku. Połowę składu wymienili Francuzi, Nowa Zelandia, Estonia i Polska. W czwórkach Włoch, Niemców, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Austrii, Białorusi i Łotwy pozostawiono po jednym zawodniku z ubiegłorocznego składu. A całkiem nowe osady przywieźli Australijczycy, Rosjanie i Norwegowie.

Najlepszych zmian dokonali Szwajcarzy, którzy w ich wyniku z dwunastego miejsca awansowali do złotego medalu. Trzech zawodników tej załogi było także w tym roku w składzie szwajcarskiej reprezentacyjnej czwórki seniorów, która zajęła V-te miejsce w Mistrzostwach Europy Seniorów i szóste w Mistrzostwach Świata Seniorów w Korei. Nieco mniejszy awans po zmianach, ale znaczący, o cztery miejsca zanotowali Nowozelandczycy – z szóstego miejsca w ubiegłorocznych mistrzostwach na srebrny medal w tym roku. Natomiast Niemcy z siódmego miejsca na brązowy medal. Z drugiej strony najgorszej zmiany dokonała Ukraina i Włosi. W Ukrainie do osady powrócił jeden

zawodnik, który z tą osadą zdobył złoty medal w Mistrzostwach Świata 2011 roku w Amsterdamie i załoga spadła ze złotego medalu na szóste miejsce. Włosi do osady czwórki podwójnej wsadzili dwóch ubiegłorocznych Mistrzów Świata Juniorów w tej konkurencji i spadli o sześć pozycji w dół, ze srebrnego medalu na ósme miejsce.

Aby spojrzeć choć trochę pozytywniej na start naszej męskiej czwórki podwójnej w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Linzu można powiedzieć, że również dobrych zmian dokonała Polska, która w osadzie wymieniła dwóch zawodników i z pierwszego miejsca w finale C w ubiegłym roku, awansowali na pierwsze miejsce w finale B. Można żartobliwie domniemać, że następną zmianą dwóch zawodników doprowadzi tą osadę do złotego medalu. Ale poważnie natychmiast trzeba jednak dodać znane powiedzenie... że to nie tak miało być!!! w tym roku, gdyż była to osada typowana do miejsca medalowego.

W Mistrzostwach Świata w Linzu przy tej ilości zgłoszeń w ramach eliminacji najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady awansowały bezpośrednio do półfinałów, a następnie dwa repasaże, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniły półfinałową stawkę.

W polskiej czwórce wiosłowali Adam Marzec i Kamil Zajkowski, którzy w ubiegłym roku zajęli XIII miejsce. W tej samej mistrzostwach V miejsce w ósemce ze sternikiem zajął Mirosław Ziętarski. Natomiast Paweł Paziewski wystartował w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów w Varese, zajmując IX miejsce. Kamil Zajkowski i Mirosław Ziętarski byli w tym sezonie szkoleni w grupie seniorów i uczestniczyli w większości akcji przewidzianych dla tej grupy.

Młodzieżowa czwórka podwójna w tym sezonie dwukrotnie wystartowała w regatach międzynarodowych, w których ścigała się głównie z osadą Niemiec. W Essen zajęła drugie miejsce ze stratą 2,52sek. do Niemców. Podobnie było w Ratzeburgu, gdzie przegrała z Niemcami 3,53sek. i to właśnie Niemców los przydzielił polskiej czwórce w przedbiegu. Jednak czwórka niemiecka płynęła w zmienionym składzie w stosunku do startów w Essen i Ratzeburgu. Oprócz Niemców w tym przedbiegu na starcie stanęły czwórki Rosjan, Rumunów i Łotyszy, a więc dziewiąta, dziesiąta i dwiętnasta, a zarazem ostatnia osada z ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Od startu obie czwórki Polski i Niemiec zdecydowanie wysunęły się do przodu i wspólnie walczyły o prowadzenie. Do 1000 metrów prym wiodła czwórka niemiecka, a po ataku przed 1500 m na czoło wysunęła się osada polska. Polacy wygrali 1,10sek. przed Niemcami uzyskując drugi czas eliminacji, zaledwie o 0,19sek. gorszy od najlepszego w eliminacjach rezultatu Szwajcarów. Pozostałe dwa przedbiegi wygrali Szwajcarzy z czasem 5:46,60 i Australijczycy 5:49,56. Należy zaznaczyć, że uzyskany przez naszych zawodników czas 5:46,79 był najlepszym w historii startów polskiej czwórki podwójnej w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Poprzedni rekord 5:48,94 uzyskany został w półfinale Młodzieżowych Mistrzostw Świata w 2005 roku w Amsterdamie przez osadę płynącą w składzie K. Słoma, A. Stępka, P. Brzeziński i A. Sobczak.

Zwycięstwo i czas uzyskany przez polską czwórkę w przedbiegu sprawił, że znalazła się ona w gronie zdecydowanych pretendentów do jednego z medali. Świadomość tego faktu oraz powstała presja wyniku sprawiła, że zawodnicy podeszli do półfinału bardzo spięci i nerwowi. Szczególnie objawiło się to u szlakowego Pawła Paziewskiego, który tuż przed zejściem na wodę przy pomoście miał ogromne problemy żołądkowe, pomimo że wcześniej niczego nie zgłaszał. Widok szlakowego w takim stanie nie wpłynął mobilizująco na pozostałych zawodników. Wystartowali zdekoncentrowani, nie

wiosłowali razem lecz każdy osobno, czego efektem było ostatnie miejsce po 500 metrach. Dalej wprawdzie osada przesunęła się do przodu na czwartą pozycję, jednak czołowe trzy osady odpłynęły za daleko i nie pozwoliły się dogonić. Brak awansu do finału i koniec marzeń o medalu. W podobnej sytuacji jak Polacy byli zawodnicy Australii, którzy również wygrali przedbieg, a w wyścigu półfinałowym na 500 metrach zajmowali ostatnie miejsce, później również wyprzedzili dwie osady i na metę przyплыnęli na czwartej pozycji. Trudno powiedzieć co mogło być powodem tak słabej jazdy polskiej czwórki w półfinale. Osada po pierwszych 500m, pomimo, że była na ostatnim miejscu, traciła do będących w tym momencie na trzeciej pozycji Nowozelandczyków tylko 0,75 sek., a na półmetku, także do Nowozelandczyków - 0,98 sek. Nawet strata 500m przed metą 1,43 sek. do Francuzów była do odrobienia, a jednak na mecie się powiększyła ponad dwukrotnie. Jedynym wytłumaczeniem może być „paraliż” ekonomii ruchów, spowodowany maksymalnym stresem, a w tym momencie wiosłowanie w torze w stawce walczących o awans do finału osad było okupione ogromnym nakładem sił, których zabrakło na skuteczny finisz. A przecież polska czwórka po zmianach zrobiła w tym roku wyraźny postęp i pływała zdecydowanie szybciej niż czwórki w ostatnich latach, które zajmowały w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata kolejno X i XIII miejsce.

W finale B, kiedy emocje i stres były na nieco innym poziomie, czwórka popłynęła zgodnie z oczekiwaniami tak jak w przedbiegu, przede wszystkim zespołowo, mocno i zgodnie z założeniami taktycznymi. Od startu płynęli w czołówce, przed półmetkiem wyszli na prowadzenie i utrzymali przewagę do mety, wygrywając 2,19sek przed Włochami oraz 2,88sek przed wspomnianą wcześniej Australią.

Czwórka nie wykonała zadania wynikowego jakim było miejsce w finale. Podczas regat dwa wyścigi wygrała i to w bardzo dobrym stylu, nawet lepiej niż tego oczekiwali trenerzy, ale niestety jeden wyścig przegrała płynąc fatalnie. Jednak to właśnie ten wyścig miał kluczowe znaczenie dla realizacji zadania wynikowego. Apetyty po przedbiegu były bardzo duże, widziano tę osadę w gronie medalistów. Zabrakło chyba opływania w zawodach wysokiej rangi i odporności na stres startowy. Pozostał więc ogromny niedosyt, bo z jednej strony pokonani przez polską czwórkę w przedbiegu Niemcy zdobyli ostatecznie brązowy medal, ale z drugiej, jak wspomniano, czwórka z roku na rok awansowała o sześć pozycji, pokonując w finale B ubiegłorocznych srebrnych i brązowych medalistów Młodzieżowych Mistrzostw Świata – Włochów i Australijczyków. Również porównawczo czas osiągnięty przez polską czwórkę w finale B pozwoliłby jej walczyć w finale A o co najmniej piąte miejsce, a przecież obydwa finały odbyły się tego samego dnia w odstępie czasowym zaledwie dwóch godzin.

Oceniając ostatecznie start tej osady w mistrzostwach, przy uwzględnieniu prognozy, która zakładała możliwość zajęcia miejsca w przedziale IV-VII, należy uznać go jako umiarkowanie zadowalający, jednak postawione zadanie w postaci awansu do finału A nie zostało zrealizowane.

VI. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN BLM2x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Drab Mateusz	21 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Sobczak Daniel	22 lata	AZS AWFIS Gdańsk

Trenerzy klubowi:

Basta Piotr - Gopło Kruszwica
Buliński Piotr - AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Kamola Błażej

Prognoza wyniku:	VI-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	do VIII-go miejsca
Ostateczny wynik:	VIII miejsce

W tej konkurencji zgłoszono w tym roku 19 osad. W Trokach w ubiegłym roku startowało 20 dwójek. Wśród wszystkich tegorocznych dwójek tylko dwie osady (Hiszpanii i Węgier) wystartowały w identycznym składzie z ubiegłego roku. Natomiast tylko 6 zawodników startowało w tej konkurencji z 40-tu, którzy startowali w niej w Trokach. Trzeba przyznać, że to niemal całkowita wymiana zawodników ścigających się w dwójkach w dwóch kolejnych mistrzostwach. 14 federacji mających swoje załogi w tej konkurencji w ubiegłym roku zdecydowało się je zgłosić do tegorocznych mistrzostw w Linzu. W tym dwójkę Niemiec z czwartym jedyńkarzem Mistrzostw Świata Juniorów z 2012 r., która wygrała w tej konkurencji w tym roku regaty międzynarodowe w Essen i Ratzeburgu, oraz w czwórce podwójną wagi lekkiej w zawodach Pucharu Świata Seniorów 2013r. w Lucernie. W dwójce włoskiej wiosłował złoty, a francuskiej srebrny medalista w czwórce podwójnej wagi lekkiej ubiegłorocznych mistrzostw w Trokach. Ponadto na starcie dwójek stanęli piąta Młodzieżowi Mistrzowie Świata w czwórce podwójnej wagi lekkiej z 2011 roku - Duńczycy.

W ramach eliminacji do dwóch półfinałów rozegrano cztery przedbiegi i dwa uzupełniające repasaże. Z każdego z tych sześciu wyścigów dwie pierwsze osady awansowały do sześć-osadowych półfinałów.

W składzie polskiej dwójki wiosłował najlepszy młodzieżowy jedyńkarz wagi lekkiej z tegorocznych Centralnych Regat Otwarcia Sezonu Mateusz Drab oraz czwarty na czwórce bez sternika w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i czwarty na ósemce wagi lekkiej w Mistrzostwach Świata Seniorów 2012 roku w Płowdiw - Daniel Sobczak.

W przedbiegu polska dwójka od razu trafiła na jednych z kandydatów do medalu. Pierwszą i drugą osadę z regat międzynarodowych w Essen - Niemców oraz Holendrów. Od początku wyścigu to właśnie te dwie osady zdecydowanie wysunęły się na prowadzenie. Nasza dwójka zajęła ostatecznie trzecie miejsce w tym przedbiegu, wyprzedzając Greków oraz Słoweńców.

Wydawało się, że już po zapoznaniu się z listą startową przedbiegów zawodnicy pogodzili się z wizją walki o półfinały poprzez repasaż. Praktycznie od startu nie podejmowali walki z osadami Niemiec i Holandii, notując duże straty na poszczególnych punktach pomiaru czasu 5,25 – 9,20 – 10,95 – 13,76 do prowadzących od startu do mety Niemców, oraz 3,98 – 6,41 – 5,68 – 5,53 do drugich Holendrów. A że pozostałe dwójki w tym przedbiegu były słabe (Grecja i Słowenia – szesnaste i siedemnaste miejsce w klasyfikacji końcowej mistrzostw) to i wyścig zakończył się bez żadnej historii i zaangażowania się Polaków w jakąkolwiek walkę, o czym świadczy dopiero jedenasty rezultat czterech eliminacji, oraz całkowicie odmienna postawa w kolejnym wyścigu repasażowym. W nim polska dwójka popłynęła dobrze, z pełną determinacją i zaangażowaniem. Od startu bardzo mocno zaatakowali wprawdzie Litwini, prowadząc nawet na półmetku z Polską 3,29 sek. Jednak to Polacy zdecydowanie lepiej rozłożyli siły, wygrywając wyścig bardzo skutecznym finiszem o 1,48 sek. przed Litwinami, uzyskując przy tym zdecydowanie najlepszy rezultat obu repasaży.

Niestety w półfinale nasi zawodnicy zajęli dopiero czwarte miejsce, przegrywając awans do finału z ubiegłorocznymi finalistami Hiszpanami zaledwie o 0,61sek. Brak awansu do finału był wynikiem błędu taktycznego. Zbyt duże wypuszczenie w pierwszej połowie dystansu płynących na trzecim miejscu Hiszpanów, a szczególnie na drugiej pięćsetce, którą Hiszpanie popłynęli 2,06 sek. szybciej. Mimo bardzo dobrej jazdy w drugiej części dystansu i emocjonującego finiszu naszej dwójki, która ostatnie 500 metrów popłynęła najszybciej z wszystkich osad.

W półfinale nasi zawodnicy zbyt mocno uwierzyli w swoje finiszowe możliwości. Wyścig chcieli rozstrzygnąć w identyczny sposób jak repasaż. Tylko o jednym zapomnieli i nie przewidzieli, że w tej fazie rozgrywek przeciwnicy są o wiele mocniejsi, a taktyka Polaków została już rozpoznana.

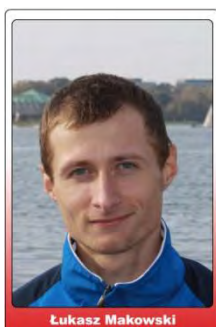
W finale B od początku na prowadzenie wysunęła się dwójka Duńczyków. Polacy od startu do połowy dystansu płynęli na trzecim miejscu. Po półmetku atakując wyszli na drugie miejsce, broniąc się przy tym przed mocno naciskającymi Litwinami. Litwini wyraźnie przeanalizowali swoją jazdę w repasażu i przegraną na finiszu z Polską. Teraz to oni chcieli tą samą bronią się Polakom zrewanżować, gdyż trzecią i czwartą pięćsetkę mieli najszybszą z całej stawki finału B.

Ostatecznie polska dwójka zajęła VIII, punktowane miejsce wyprzedzając w finale B dwójki Litwy, Wielkiej Brytanii, Norwegii i Irlandii, realizując tym samym postawione przed nią zadanie wynikowe.

Osada, która zakwalifikowała się na Mistrzostwa Świata dopiero w połowie lipca po wygraniu wyścigu kontrolnego z limitem czasowym popłynęła poprawnie na miarę swoich możliwości. Mimo, że spełniła zadanie, to pozostaje jednak niedosyt po półfinale, w którym gdyby popłynęła odważniej na początku, mogłaby awansować do grona osad walczących o medale. Start w Linzu, szczególnie dla mniej doświadczonego Mateusza Draba, który w ubiegłym roku pływał słabo w osadzie, był bardzo dobrym doświadczeniem i nauką. Należy mieć nadzieję, że zdobyte doświadczenie zaprocentuje w przyszłości.

VII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN BLM4-

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Makowski Łukasz	22 lata	AZS UMK Energa Toruń
Krużyński Mateusz	20 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Pszczółkowski Bartosz	22 lata	AZS AWFIS Gdańsk
Pszczółkowski Patryk	22 lata	AZS AWFIS Gdańsk

Trenerzy klubowi:

- Szumański Mariusz – AZS UMK Energa Toruń
- Buliński Piotr – AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Kamola Błażej

Prognoza wyniku:	V-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	Finał A
Ostateczny wynik:	X miejsce

W tej konkurencji wystartowało 12 osad. W zeszłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata było ich czternaści, z czego osiem federacji zdecydowało się zgłosić swoje czwórki również w tym roku. Wystartowały wszystkie państwa z ubiegłorocznej pierwszej siódemki czyli Włosi, Hiszpanie, Francuzi, Polacy, Niemcy, Australia i USA. Oczywiście z różnymi zmianami a Polska, Australia i USA przywiozły całkowicie nowe osady. Dodatkowo do tegorocznych mistrzostw swoje czwórki zgłosili Holendrzy, Rosjanie, Szwajcarzy i Anglicy. Najmniejszych zmian w swoich osadach dokonali Francuzi (III miejsce w ubiegłym roku) i Węgrzy (X miejsce w ubiegłym roku) – tylko po jednym zawodniku. Włosi (złoty medal w ubiegłym roku), Hiszpanie (srebrny medal) i Niemcy (V miejsce) zmienili połowę składu swoich osad. Włosi do swojego składu włączyli dwóch ubiegłorocznych Mistrzów Świata Juniorów w czwórce bez sternika.

Rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy bezpośrednio awansowali do finału A, oraz dwa uzupełniające repasaże, z których po dwie czwórki także awansowały do finału.

W składzie polskiej czwórki bez sternika wiosłowali czołowi zawodnicy wiosł wagi lekkiej po tegorocznych krajowych regatach kontrolnych w Poznaniu. Bracia Pszczółkowscy oraz Łukasz Makowski już w ubiegłym roku startowali razem w jednej załodze w regatach międzynarodowych w Brandenburgii gdzie jako druga osada polska byli równorzędnym przeciwnikiem dla osad Niemiec i Węgier.

Czwórka bez sternika wagi lekkiej podczas pierwszych tegorocznych regat międzynarodowych w Essen w konkurencji młodzieżowej od startu do półmetka prowadziła, jednak źle rozłożyła siły na dystansie i ostatecznie zajęła drugie miejsce.

Start w drugich regatach międzynarodowych w Ratzeburgu, szczególnie pierwszego dnia, był bardzo obiecujący lecz drugi dzień był bolesną weryfikacją i nawiązaniem do startu w

Essen, wskazujący na brak umiejętności taktycznego rozgrywania wyścigów przez osadę, a być może także już wtedy braki kondycyjne.

W ostatnim zgrupowaniu przed Mistrzostwami Świata ze względów medycznych nastąpiła nagła zmiana jednego zawodnika w składzie tej osady.

Wydawało się, że zmiana zawodnika nie powinna zbyt mocno wpłynąć na poziom sportowy osady. Zawodnik wchodzący do załogi był może słabszy fizycznie od poprzednika, to jednak potrafił wygrać czwórkę bez sternika, wiostując z braćmi Pszczółkowskimi podczas regat kwalifikacyjnych w Poznaniu. Problemem nad którym pracowano na zgrupowaniu BPS była przede wszystkim umiejętność rozkładu sił na dystansie przez tę osadę oraz stabilizacją formy tak, aby wszystkie wyścigi przebiegały zgodnie z założeniami taktycznymi.

W przedbiegu Mistrzostw Świata, gdzie bezpośrednio do finału awansowała tylko jedna osada, nasza czwórka płynęła nieźle do 1800m, zajmując w tym momencie trzecią pozycję. Jednak na ostatnich dwustu metrach nie wiadomo dlaczego, nie podjęła walki. Całkowicie nie próbowała finiszować i została wyprzedzona jeszcze przez Węgrów, pomimo, że inne były założenia taktyczne. W tym przedbiegu zdecydowanymi faworytami byli ubiegłoroczni Wicemistrzowie Świata – Hiszpanie. Oni też prowadzili wyścig od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy wszystkich pięćsetek. Drudzy na mecie Niemcy ulegli im 4,4 sek., a czwarta Polska straciła aż 11,54 sek. Uzyskała dopiero ósmy rezultat obu przedbiegów.

W repasażu spotkała się z osadami Francji i Niemiec, z którymi ścigała się w Ratzeburgu, przegrywając z obiema ponad 7 sek. W Linzu Polska tylko przez pierwsze 500 metrów nawiązała z nimi walkę. W repasażu nasza osada zajęła ostatnie miejsce, podczas gdy Francuzi i Niemcy awansowali do finału. Niestety Polacy uzyskali niemal równy rezultat jak ostatnia w pierwszym repasażu Szwajcaria.

W finale B polscy zawodnicy próbowali walczyć o miejsce punktowane. Na 1500m tracili do płynących na II miejscu Węgrów 1,86sek, a do trzecich Rosjan 0,41sek., jednak podobnie jak w poprzednich wyścigach całkowicie osłabli w końcówce, zajmując ostatecznie X miejsce przed osadami Szwajcarii i Australii. Czwórka Australii, podobnie jak Polska w ubiegłym roku płynęła w finale Młodzieżowych Mistrzostw Świata, ale po wymianie, podobnie jak Polska, całego składu w Linzu zajęła ostatnie XII miejsce.

Polska osada młodzieżowa w tej konkurencji nie wykonała zadania wynikowego i popłynęła zdecydowanie poniżej oczekiwań. Wydaje się, że czwórce budowanej na bazie braci Pszczółkowskich, którzy wykazują duży wioślarski talent i posiadają spore umiejętności techniczne, brakowało mocy dzięki której mogliby rozwiniętą wysoką prędkość łodzi utrzymać przez dłuższy czas w torze. Kontuzja dysponującego dużą mocą Łukasza Szpręgła i wymienienie go na Mateusza Krużyńskiego, który może pasował pod względem technicznym, ale był słabszy fizycznie, jeszcze bardziej osłabiło poziom mocy w osadzie. Ostateczny wynik czwórki wskazuje, że wysłanie jej na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata okazało się błędem i potwierdziło, że aby w imprezie tej rangi osiągnąć sukces, samo czucie wody i umiejętności techniczne bez odpowiedniego poziomu przygotowania fizycznego nie wystarczą. Jednak mimo słabszych wyników w teście 2000m na ergometrze wioślarskim ta właśnie czwórka z jedną tylko zmianą osobową w stosunku do składu z Linzu wygrała na początku maja regaty kwalifikacyjne w Poznaniu, pokonując przy tym osady zestawione z zawodników reprezentujących Polskę na Mistrzostwach Świata i Europy Seniorów. Ten fakt jak i występy w regatach międzynarodowych przesłoniły rzeczywisty obraz tej czwórki.

Należy jednak mieć nadzieję, że zdobyte doświadczenie podobnie jak w przypadku dwójki podwójnej wagi lekkiej przyniesie efekty w przyszłości. Zawodnicy potrzebują jeszcze czasu na podniesienie poziomu w zakresie siły i mocy. Tymczasem ocena startu czwórki bez sternika wagi lekkiej w Linzu musi być negatywna, gdyż jej zadaniem był awans do finału A.